Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1260/2001

2001 m. birželio 19 d.

dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo

(OL L 178 , 30.6.2001, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 680/2002 2002 m. balandžio 19 d.	L 104	26	20.4.2002
►**M2**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2196/2003 2003 m. gruodžio 16 d.	L 328	17	17.12.2003
►**M3**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 39/2004 2004 m. sausio 9 d.	L 6	16	10.1.2004

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1260/2001

2001 m. birželio 19 d.

dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi:

(1) Tinkamai vykdant bendrąją žemės ūkio politiką yra būtina bendrai organizuoti cukraus sektoriaus rinkas, apimančias visų pirma cukraus ir skystųjų cukraus pakaitalų – izogliukozės bei inulino sirupo – rinkas.

(2) Siekiant bendrosios žemės ūkio politikos tikslų, ypač norint ir ateityje užtikrinti, kad Bendrijos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojai galėtų pasinaudoti reikiamomis garantijomis, susijusiomis su užimtumu bei gyvenimo lygiu, cukraus rinką reikėtų stabilizuoti. Šį tikslą galima pasiekti leidžiant intervencinėms agentūroms supirkti cukrų. Šiuo tikslu deficito neturintiems rajonams reikėtų nustatyti intervencinę baltojo cukraus kainą, taip pat intervencinę žaliavinio cukraus kainą, ir kiekvienam deficitą turinčiam rajonui kasmet nustatyti išvestinę intervencinę baltojo cukraus ir, prireikus, žaliavinio cukraus kainą. Intervencinė kaina turi būti tokio lygio, kuris užtikrintų teisingas cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų pajamas, taip pat būtų atsižvelgta ir į vartotojų interesus. Tokios cukraus kainų garantijos kartu būtų ir cukraus sirupų, izogliukozės ir inulino sirupo garantijos, kadangi jų kainos yra grindžiamos cukraus kainomis. Atsižvelgiant į finansinę perspektyvą ir 1999 m. kovo mėn. Berlyne Europos Vadovų Tarybos priimtas biudžeto taisykles, visam naujųjų priemonių galiojimo laikotarpiui reikia nustatyti paramos kainas cukraus sektoriuje.

(3) Intervencinė kaina turi būti nustatoma standartinės kokybės, kuri turėtų būti apibrėžta, baltajam ir žaliaviniam cukrui. Tokia standartinė kokybė turėtų būti tipinė vidutinė Bendrijoje pagaminto cukraus kokybė, ir ją reikėtų nustatyti remiantis cukraus prekyboje taikomais kriterijais. Be to, turi būti numatyta galimybė patikslinti šią standartinę kokybę, visų pirma atsižvelgiant į verslo reikalavimus ir analizės technologijų tobulėjimą.

(4) Geografinė Prancūzijos užjūrio departamentų padėtis reikalauja taikyti atitinkamas priemones tuose departamentuose pagamintam cukrui.

(5) Neįtakodamos anksčiau paminėtų kainų, intervencinės agentūros privalo parduoti cukrų didesne nei intervencinė kaina, jei jis nebus eksportuojamas jo nebeperdirbant ar perdirbtų produktų pavidalu, arba naudojamas pašarams. Viena iš šios taisyklės pasekmių yra ta, kad cukraus negalės įsigyti labdaringos organizacijos, kad jis būtų vartojamas Bendrijoje maistui. Vis dėlto turėtų būti numatyta galimybė šiuo būdu realizuoti cukrų vykdant individualius skubios pagalbos veiksmus, siekiant užtikrinti aprūpi-

([1]) OL C 29, 2001 1 30, p. 315.
([2]) Nuomonė, pateikta 2001 m. kovo 13 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 116, 2001 4 20, p. 113.

▼B

nimą atsargomis ir atliekant humanitarinius veiksmus. Tokie veiksmai yra efektyvūs tik tada, kai vykdomi skubiai. Todėl tokiais atvejais turi būti taikoma pati tinkamiausia procedūra.

(6) Cukrus, kaip ir krakmolo produktai, yra prekė, kurią chemijos pramonė gali naudoti panašiems produktams gaminti. Reikėtų užtikrinti darnų tokių prekių naudojimo vystymą. Turėtų būti patvirtinta gamybos grąžinamųjų išmokų sistema, suteikianti galimybę išplėsti cukraus realizavimo rinkas viršijant tradicinius kiekius; tam tikslui minėtai pramonei turėtų būti suteikta galimybė įsigyti minimus produktus sumažinta kaina.

(7) Šios taisyklės turėtų užtikrinti vienodas sąlygas tiek pagrindinių produktų gamintojams, tiek jų augintojams. Be bazinės kainos, išvestos iš baltojo cukraus intervencinės kainos, įmonių pajamų, gautų pardavus melasą, kurios gali būti vertinamos po 7,61 euro už 100 kg, šią kainą išvedus iš melasos kainos, įvertintos 8,21 euro už 100 kg, taip pat runkelių perdirbimo ir pristatymo į fabrikus išlaidų, ir remiantis išeiga, kuri gali būti nustatyta 130 kg baltojo cukraus iš vienos standartinės kokybės runkelių tonos, runkelius perkantiems cukraus gamintojams reikėtų nustatyti dar ir minimalias A runkelių, skirtų perdirbti į A cukrų, ir B runkelių, skirtų perdirbti į B cukrų, kainas.

(8) Norint gamintojams ir augintojams užtikrinti teisių bei pareigų teisingą pusiausvyrą, reikalingi konkretūs instrumentai, o svarbiausia – turėtų būti nustatytos standartinės Bendrijos nuostatos, reglamentuojančios sutartinius runkelių pirkėjų ir pardavėjų santykius, ir tuo pačiu tikslu patvirtintos atitinkamos priemonės dėl cukranendrių. Nuostatos dėl normalios tiekimo trukmės ir išdėstymo surinkimo centrų ir transporto išlaidų, priėmimo punktų ir pavyzdžių ėmimo, išspaudų grąžinimo arba atitinkamos kompensacijos išmokėjimo ir išankstinio mokėjimo terminų turi poveikio faktinei runkelių kainai, kurią gauna pardavėjas. Dėl įvairios gamtinės, ekonominės bei techninės padėties labai sunku nustatyti visoje Bendrijoje vienodas runkelių pirkimo sąlygas. Gamintojai arba gamintojų organizacijos ir augintojų organizacijos sudaro tarpšakinius prekybos susitarimus. Bendrosiose nuostatose turėtų būti apibrėžtos minimalios runkelių augintojams ir pramonei būtinos, sklandžią cukraus ūkio veiklą užtikrinančios garantijos, o tarpšakinių prekybos susitarimų atžvilgiu turėtų būti palikta galimybė taikyti išlygas kai kurioms III priede nurodytoms taisyklėms.

(9) Priežastys, iki šiol skatinusios Bendriją priimti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybos kvotų sistemą, yra išlikusios. Tačiau ta sistema yra koreguojama, atsižvelgiant į paskutinius gamybos pokyčius, siekiant, kad Bendrija turėtų instrumentus, reikalingus teisingai, bet ir veiksmingai užtikrinančių, jog gamintojai patys apmokėtų visas Bendrijoje pagamintos produkcijos pertekliaus realizavimo išlaidas ir kad būtų laikomasi Bendrijos įsipareigojimų, kylančių iš daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytų susitarimų (toliau – GATT), patvirtintų Sprendimu 94/800/EB ([1]).

(10) Žemės ūkio susitarimas, sudarytas remiantis GATT susitarimais (toliau – Susitarimas), visų pirma reikalauja, kad Bendrija laipsniškai mažintų paramą žemės ūkio produktų, ypač cukraus, kuriam yra garantuotos gamybos kvotos, eksportui. Susitarimas numato, kad pereinamuoju laikotarpiu būtų mažinama parama eksportui, turint omenyje tiek eksportuojamus kiekius, tiek skiriamų subsidijų dydį. Pirmasis žingsnis koreguojant garantijas turėtų būti konkrečiais prekybos metais užregistruoto Bendrijos eksportuojamo kiekio ir Susitarime nustatyto kiekio skirtumo

([1]) OL L 336, 1994 12 23, p. 1.

▼B

paskirstymas cukrui, izogliukozei ir inulino sirupui, atsižvelgiant į tai, kokią visiems šiems produktams Bendrijoje nustatytos bendros kvotos dalį procentais sudaro kiekvieno iš jų kvota. Tačiau tokia sistema turėtų būti taikoma tik ribotą laiką ir laikoma pereinamąja. Atsižvelgiant visų pirma į finansinę perspektyvą, 1999 m. kovo mėn. Berlyne Europos Vadovų Tarybos priimtas biudžeto taisykles ir būtinybę atsižvelgti į PPO derybų eigą, kvotų sistemą reikėtų išlaikyti nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų.

(11) Bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas yra grindžiamas, pirma, principu, kad gamintojai turėtų prisiimti visišką finansinę atsakomybę už nuostolius, patiriamus kiekvienais prekybos metais realizuojant tą Bendrijoje pagal kvotą pagamintos produkcijos dalį, kuri sudaro vidaus suvartojimo perviršį, ir, antra, kad realizavimo kainų garantijos bus diferencijuotos ir atitiks kiekvienai įmonei skirtą gamybos kvotą. Cukraus gamybos kvota kiekvienai įmonei skiriama atsižvelgiant į referenciniu laikotarpiu jos faktiškai pagamintą produkciją.

(12) Kadangi pereinamuoju laikotarpiu buvo vykdomi įsipareigojimai mažinti paramą eksportui, reikėtų išlaikyti dabartinius pagrindinius cukraus bei izogliukozės kiekius ir dabartines kvotas inulino sirupui, bet tam, kad Bendrija galėtų laikytis Susitarime numatytų įsipareigojimų ir tuo pačiu metu atsižvelgti į svarbiausius padėtį cukraus sektoriuje lemiančius veiksnius, turi būti numatyta galimybė koreguoti atitinkamas garantijas. Turėtų būti išlaikyta sektoriaus finansavimo iš savo fondų per gamybos mokesčius sistema ir gamybos kvotų režimas.

(13) Taigi gamintojai turėtų ir toliau prisiimti finansinę atsakomybę, mokėdami bazinį gamybos mokestį už visą A ir B cukraus produkciją, tačiau apribotą 2 % intervencinės baltojo cukraus kainos, ir B mokestį už B cukraus produkciją, kuris yra ribojamas 37,5 % tos kainos. Tam tikromis aplinkybėmis atitinkamą šių įmokų dalį moka ir izogliukozės bei inulino sirupo gamintojai. Šių mokesčių ribų nustatymas taip, kaip auksčiau nurodyta, reiškia, kad kai kuriais prekybos metais cukraus gamyba ne visiškai finansuojama iš savo fondų. Tokiais atvejais turėtų būti nustatomas papildomas mokestis.

(14) Kad įmonėms būtų sudarytos vienodos sąlygos, papildomas mokestis kiekvienai iš jų turėtų būti nustatomas remiantis tuo, kokią dalį visų gamybos mokesčio pajamų sudaro konkrečiais prekybos metais jos sumokėta suma. Todėl visai Bendrijai reikėtų nustatyti koeficientą, nurodantį visų užregistruotų nuostolių ir bendrų pajamų, gautų surinkus gamybos mokesčius, santykį konkrečiais prekybos metais. Būtina nurodyti sąlygas, kuriomis cukrinių runkelių ir cukranendrių pardavėjai turi prisidėti dengiant konkrečių prekybos metų neapmokėtus nuostolius.

(15) Kiekvienais prekybos metais vartojimo, gamybos, importo, atsargų ir perkėlimo į kitus metus lygis ir vidutiniai nuostoliai, galintys susidaryti taikant finansavimo iš savo fondų schemą, gali būti tokie, kad gamybos kvotos, skiriamos kiekvienai cukraus sektoriaus įmonei, sąlygotų didesnį nei Susitarime nustatytą eksporto kiekį. Todėl kiekvienais prekybos metais reikėtų koreguoti su kvotomis susijusias garantijas, kad Bendrija galėtų vykdyti savo įsipareigojimus.

(16) Paskirsčius cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekius, toliau turėtų būti skirstoma pagal valstybes nares, atsižvelgiant į garantijas, susijusias su kvotomis, kiekvienoje valstybėje narėje paskirstytomis gamintojų įmonėms taip, kad garantijas būtų galima koreguoti nepažeidžiant esamos kvotų ir dalijimosi atsako-

▼B

mybe pusiausvyros. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų nustatyti A ir B garantijų mažinimo koeficientą, pagrįstą maksimaliais su tomis garantijomis susijusiais įnašais. Tada kiekviena suinteresuota valstybė atlieka paskirstymą įmonėms atsižvelgdama į garantijas, kurias kiekvienai įmonei nulemia jos pačios kvotos.

(17) Įmonių susijungimas arba perdavimas, vieno iš įmonės fabrikų perdavimas arba įmonės arba vieno iš jos fabrikų veiklos nutraukimas turi poveikio A ir B kvotoms. Turėtų būti nustatytos sąlygos, kuriomis valstybės narės koreguotų minėtų įmonių kvotas ir tuo pačiu metu užtikrintų, kad cukrų gaminančių įmonių kvotų pakeitimai nepažeistų runkelių arba cukranendrių augintojų interesų.

(18) Atsižvelgiant į būtinybę kvotų taikymo laikotarpiu perdirbimo pramonėje ir runkelių bei cukranendrių auginime leisti tam tikrus struktūrinius koregavimus, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama ne daugiau kaip 10 % keisti įmonių kvotas. Tačiau turint omenyje ypatingą Ispanijos, Italijos ir Prancūzijos užjūrio departamentų cukraus sektorių padėtį, tuose regionuose ši riba neturėtų būti taikoma tuo metu, kai įgyvendinami restruktūrizavimo planai.

(19) Kadangi gamybos kvotų paskirstymas įmonėms yra priemonė, užtikrinanti, kad gamintojams bus mokama Bendrijos kainomis ir jie turės rinką savo produkcijai realizuoti, perleidžiant kvotas gamybos regionų viduje būtina atsižvelgti į visų suinteresuotų šalių, visų pirma į runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus.

(20) Norint išplėsti cukraus ir izogliukozės realizavimo rinkas Bendrijos vidaus rinkoje, turi būti numatyta galimybė nustatytinomis sąlygomis išimti iš gamybos, kaip apibrėžta kvotų sistemoje, visą produktams, išskyrus maisto produktus, gaminti skirtą cukrų arba izogliukozę.

(21) Bendrijos cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo rinka reikalauja bendros prekybos sistemos prie Bendrijos išorės sienų. Prekybos sistema, įskaitant importo mokesčius ir eksporto grąžinamąsias išmokas, stabilizuos Bendrijos rinką, visų pirma todėl, kad kainų svyravimai pasaulio rinkoje neturės poveikio Bendrijos vidaus kainoms. Dėl to reikėtų nustatyti mokestį importui iš trečiųjų šalių, o eksportui į tas šalis – grąžinamąsias išmokas ir taip kompensuoti cukraus kainų skirtumą Bendrijos vidaus ir užsienio rinkoje, kai pasaulinės rinkos kainos yra mažesnės nei Bendrijos, taip pat numatyti garantuotą Bendrijoje izogliukozės ir inulino sirupo perdirbimo pramonės apsaugos priemonę.

(22) Siekiant užtikrinti, kad šios prekybai skirtos priemonės būtų veiksmingos, turi būti numatyta galimybė reglamentuoti arba drausti taikyti įvežimo perdirbti tvarką, kai tai reikalinga dėl rinkoje susidariusios padėties.

(23) Jei dėl trūkumo pasaulio rinkoje šios rinkos kainos būtų didesnės nei Bendrijoje arba jei visoje Bendrijoje ar jos dalyje nebūtų įmanoma apsirūpinti įprastinėmis atsargomis, būtina laiku imtis priemonių, leidžiančių išvengti tokios padėties, kai regionuose atsiradęs perteklius eksportuojamas į trečiąsias šalis, kai tuo tarpu nenormalus Bendrijos kainų padidėjimas neleidžia tiekti vartotojams prieinamomis kainomis.

(24) Kompetentingoms institucijoms turi būti suteikta galimybė nuolat stebėti prekybą su trečiosiomis šalimis, kad jos galėtų įvertinti tendencijas ir taikyti tas šiame reglamente numatytas priemones, kurių gali prireikti. Tam tikslui turi būti sukurta importo ir

▼B

eksporto licencijų, išduodamų tik pateikus užstatą, užtikrinantį, kad paraiškoje licencijai gauti nurodyta operacija bus iš tikrųjų vykdoma, sistema.

(25) Muitų sistema leidžia atsisakyti visų kitų apsaugos prie Bendrijos išorės sienų formų. Tačiau išskirtiniais atvejais kainų ir muitų mechanizmas gali neveikti. Taigi, kad Bendrijos rinka neliktų neapsaugota nuo tokiais atvejais galimų trikdymų, Bendrijai turėtų būti leidžiama nedelsiant imtis visų būtinų priemonių. Tokios priemonės turi derintis su Bendrijos įsipareigojimais pagal GATT susitarimus. Be to, norint išvengti Bendrijos rinkos aprūpinimo sunkumų, turi būti numatyta galimybė sustabdyti tam tikrų cukraus produktų muitinį apmokestinimą.

(26) Bendrija atliko bendrą rafinavimo pramonės tyrimą. Šis tyrimas parodė, jog norint, kad visos Bendrijos rafinavimo įmonės būtų aprūpinamos pastoviau ir lygesniais srautais, būtina tiksliai įvertinti žaliavinio cukraus perdirbimo į baltąjį cukrų tradiciškai numatytus maksimalius reikalavimus, kiekvienoje suinteresuotoje valstybėje narėje, būtent Suomijoje, Prancūzijoje, Portugalijoje ir Jungtinėje Karalystėje, naudojantis objektyviais referenciniais duomenimis ir atsižvelgiant į tiesiogiai vartoti skirto cukraus kiekius, užregistruotus 1994—1995 prekybos metais. Todėl reikėtų įgyvendinti specialią lengvatinę tvarką patekti į Bendrijos rinką, leidžiančią rafinavimo pramonei specialiomis sąlygomis importuoti tam tikrus žaliavinio cukranendrių cukraus kiekius iš AKR valstybių, AKR-EB Partnerystės sutarties IV priedo protokolo Nr. 3 šalių, ir Indijos bei kitų valstybių, pasirašant su jomis sutartis. Šie kiekiai turi būti nustatomi laikantis anksčiau minėtų tradiciškai numatytų maksimalių reikalavimų, remiantis tiekimo balanso prognoze, jei yra rafinuotas visas turimas Bendrijos kilmės žaliavinis cukranendrių ir runkelių cukrus, lengvatinis žaliavinis cukrus ir žaliavinis cukrus iš valstybių, kurioms yra taikomos tarifinės kvotos, Bendrijos paskirtos taikant prekybos lengvatas. Norint kompensuoti Bendrijos įsipareigojimus sumažinti paramą eksportui, reikėtų sumažinti kiekius, kurie yra importuojami laikantis tradicinių rafinavimo pramonės reikalavimų.

(27) Remiantis minėto protokolo 1 straipsniu ir Europos ekonominės bendrijos bei Indijos Respublikos sutarties dėl cukranendrių cukraus 1 straipsniu, bendrai organizuojant cukraus rinką turi būti įgyvendinamos minėtos lengvatinio importo priemonės.

(28) Būtina sukurti priemones, užtikrinančias, kad žaliavinis cukranendrių cukrus, importuojamas taikant minėtą lengvatinę tvarką, būtų rafinuojamas tik sąžiningos konkurencijos sąlygomis.

(29) Cukraus rafinavimas, ypač žaliavinio cukraus pavertimas baltuoju rafinavimo įmonėse, yra svarbi veikla tiek pasauliniu, tiek Bendrijos mastu. Techniniu atžvilgiu rafinavimo procese cukranendrės paverčiamos aukštos kokybės produktais, atitinkančiais rinkos reikalavimus. Be to, rafinavimo įmonės yra pastatytos tose vietose, kur daug vartojama. Bendrijos rafinavimo pramonės sutelkimas uostuose yra didelis palengvinimas runkelių perdirbimo pramonei, ypač Suomijoje, žemyninėje Portugalijos dalyje, Jungtinėje Karalystėje ir pietinėje bei vakarinėje Prancūzijoje.

(30) Ištyrus tiekimą į Bendrijos uostuose esančias rafinavimo įmones, paaiškėjo, kad specialią pirmenybę reikėtų teikti žaliaviniam cukranendrių cukrui iš AKR valstybių, kurios yra Protokolo Nr. 3 šalys, ir Indijos, vadovaujantis specialiais Bendrijos susitarimais su Protokolo Nr. 3 šalimis ir (arba) kitomis šalimis ir remiantis įvertintais Bendrijos reikalavimais, jei yra rafinuotas visas Bendrijoje esantis žaliavinis cukranendrių ir runkelių cukrus, lengvatinis

▼B

žaliavinis cukrus ir žaliavinis cukrus iš šalių, kurioms yra taikomos tarifinės kvotos, Bendrijos suteiktos taikant prekybos lengvatas.

(31) Iki 2000—2001 prekybos metų lengvatiniam žaliaviniam cukranendrių cukrui ir žaliaviniam cukrui iš Bendrijoje išaugintų runkelių bei cukranendrių rafinuoti Bendrija rafinavimo pramonei skyrė sureguliavimo pagalbą. Patirtis parodė, kad ši pagalba turi būti taikoma ir toliau, be to, turi būti numatyta ją koreguoti atsižvelgiant į ekonomines cukraus sektoriaus tendencijas, ypač į gamybos ir rafinavimo ribas.

(32) Gali pasitvirtinti, jog būtina taikyti kai kurias pereinamojo laikotarpio priemones, ir ši būtinybė gali kilti kiekvienąkart keičiantis prekybos metams arba per vienerius prekybos metus. Todėl turi būti numatyta galimybė patvirtinti atitinkamas priemones.

(33) Siekiant palengvinti šio reglamento įgyvendinimą, reikia nustatyti glaudaus valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo Cukraus verslo vadybos komitete tvarką.

(34) Cukrinių runkelių pramonė Italijos pietuose dėl savo ypatumų ir žemės ūkio valdų dydžio susiduria su nuolatiniais sunkumais. Auginti runkelius tame rajone yra labai svarbu tam, kad būtų regeneruotos labai molingos dirvos ir netektų vėl grįžti prie vienos rūšies kultūrų auginimo; todėl Italijai penkerius prekybos metus turėtų būti leidžiama pietiniams regionams teikti nacionalinę pagalbą, tokiam pat kiekiui ir tokiomis pat sąlygomis kaip ir 2000—2001 prekybos metais. Ispanijos cukranendrių augintojai susiduria su specifine problema – kitų kultūrų konkurencija; kad cukranendrių auginimas išsilaikytų, Ispanijai turėtų būti leidžiama penkerius prekybos metus teikti nacionalinę pagalbą cukranendrių auginimui, tokiam pat kiekiui ir tokiomis pat sąlygomis kaip ir 2000—2001 prekybos metais. Atsižvelgiant į tai, kad runkelių auginimas Portugalijoje yra nauja pramonės šaka, ji susiduria su nuolatiniais sunkumais; atsižvelgiant į šį faktą, cukrinių runkelių augintojus reikėtų skatinti auginti kuo daugiau; todėl Portugalijai turėtų būti leidžiama penkerius prekybos metus suteikti nacionalinę pagalbą runkelių auginimui, tokiam pat kiekiui ir tokiomis pat sąlygomis kaip ir 2000—2001 prekybos metais. Suomijos klimatinės sąlygos yra labai nepalankios auginti runkelius, o tai lemia didelį gamybos nepastovumą; todėl Suomijai turėtų būti leidžiama vienodo dydžio suma kompensuoti perkeltojo C cukraus sandėliavimo išlaidas, ir turėtų būti nustatytos išsamios tokio kompensavimo taisyklės.

(35) Atsižvelgdamos į aplinkos apsaugos tikslus, valstybės narės turėtų priimti ir įgyvendinti jų nuomone tinkamas aplinkos apsaugos priemones, susijusias su žemės ūkio paskirties žemės naudojimu 1 straipsnyje nurodytiems produktams auginti. Ateityje valstybės narės gali nustatyti gamybą skatinančias priemones remiantis objektyviais aplinkos apsaugos kriterijais ir priminti augintojams būtinybę laikytis galiojančių įstatymų. Valstybės narės turi pateikti ataskaitą apie nacionalinių aplinkos apsaugos priemonių poveikį cukraus sektoriui priskiriamų žemės ūkio augalų auginimui.

(36) Remiantis 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]) 2 straipsniu, išlaidas, kurias valstybės narės patiria laikydamosi įsipareigojimų, kuriuos nulemia šio reglamento taikymas, padengia Bendrija.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

▼B

(37) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimamos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ([1]).

(38) Šiuo reglamentu nustatytos paramos priemonės pakeičia priemones, numatytas 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ([2]), kuris turi būti panaikintas kartu su šiais bendrąsias jo įgyvendinimo taisykles nustatančiais reglamentais: (EEB) Nr. 206/68 ([3]), (EEB) Nr. 431/68 ([4]), (EEB) Nr. 447/68 ([5]), (EEB) Nr. 2049/69 ([6]), (EEB) Nr. 793/72 ([7]), (EEB) Nr. 741/75 ([8]), (EEB) Nr. 1358/77 ([9]), (EEB) Nr. 1789/81 ([10]), (EEB) Nr. 193/82 ([11]), (EEB) Nr. 1010/86 ([12]) ir (EEB) Nr. 2225/86 ([13]).

(39) Reglamentas (EB) Nr. 2038/1999 numatė sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistemą. Kadangi į šiuo reglamentu įvedamą tvarką ši sistema neįtraukiama, siekiant palengvinti perėjimą nuo senos sistemos prie naujos, reikėtų patvirtinti pereinamojo laikotarpio priemones. Tam tikslui, pirma, jei senosios sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistemos balansas yra neigiamas – sumokama, jei teigiamas – kompensuojama sistemai, skirtai finansuoti perteklinės Bendrijos cukraus produkcijos perleidimą, antra, tam, kad šio reglamento įsigaliojimo dieną būtų sumokėtas sandėliuojamo cukraus sandėliavimo mokestis, realizavimo diena turėtų būti laikoma paskutinė 2000—2001 prekybos metų diena.

(40) Norint palengvinti perėjimą nuo Reglamente (EB) Nr. 2038/1999 numatytos tvarkos prie naujų, šiuo reglamentu nustatytų priemonių, reikėtų priimti pereinamojo laikotarpio taisykles,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 252, 1999 9 25, p. 1.
([3]) 1968 m. vasario 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 206/68, nustatantis pagrindines nuostatas dėl runkelių pirkimo sutarčių ir tarpšakinių prekybos susitarimų (OL L 47, 1968 2 23, p. 1).
([4]) 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 431/68, cukraus cif kainų nustatymo tikslu nustatantis standartinę žaliavinio cukraus kokybę ir Bendrijos sienos kirtimo punktą (OL L 89, 1968 4 10, p. 3).
([5]) 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 447/68, nustatantis bendrąsias intervencinio cukraus supirkimo taisykles (OL L 91, 1968 4 12, p. 5). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1359/77 (OL L 156, 1977 6 25, p. 7).
([6]) 1969 m. spalio 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2049/69, nustatantis bendrąsias cukraus denatūravimo į pašarams skirtą cukrų taisykles (OL L 263, 1969 10 21, p. 1).
([7]) 1972 m. balandžio 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 793/72, nustatantis standartinę baltojo cukraus kokybę (OL L 94, 1972 4 21, p. 1).
([8]) 1975 m. kovo 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 741/75, nustatantis specialiąsias cukrinių runkelių įsigijimo taisykles (OL L 74, 1975 3 22, p. 2).
([9]) 1977 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1358/77, nustatantis bendrąsias cukraus sandėliavimo išlaidų kompensavimo taisykles ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 750/68 (OL L 156, 1977 6 25, p. 4).
([10]) 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1789/81, nustatantis bendrąsias minimalių cukraus sektoriaus atsargų sistemos taisykles (OL L 177, 1981 7 1, p. 39). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 725/97 (OL L 108, 1997 4 25, p. 13).
([11]) 1982 m. sausio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 193/82, nustatantis bendrąsias cukraus kvotų perleidimo taisykles (OL L 21, 1982 1 29, p. 3).
([12]) 1986 m. kovo 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1010/86, nustatantis bendrąsias tam tikrų chemijos pramonėje naudojamų cukraus produktų gamybos subsidijavimo taisykles (OL L 94, 1986 4 9 p. 9).
([13]) 1986 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2225/86, nustatantis Prancūzijos užjūrio departamentuose pagaminto cukraus pardavimo ir kainų sąlygų suvienodinimo su lengvatinėmis sąlygomis įvežamo žaliavinio cukraus kainų sąlygomis (OL L 194, 1986 7 17, p. 7).

▼B

1 straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžimai

1. Šiuo reglamentu nustatytas bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas taikomas šiems produktams:

KN kodas	Aprašymas
a) 1701	Cukranendrių arba runkelių cukrus ir chemiškai gryna sacharozė kietu pavidalu
b) 1212 91	Cukriniai runkeliai
1212 92 00	Cukranendrės
c) 1703	Melasa, gauta ekstrahuojant arba rafinuojant cukrų
d) 1702 20	Klevų cukrus ir klevų sirupas
1702 60 95 1702 90 99	Kiti kieto pavidalo cukrūs ir cukrų sirupai, į kuriuos nepridėta aromatinių medžiagų arba dažiųjų medžiagų, išskyrus laktozę, gliukozę, maltodekstriną ir izogliukozę
1702 90 60	Dirbtinis medus, sumaišytas arba nesumaišytas su natūraliu medumi
1702 90 71	Karamelė, kurios sudėtyje esanti sacharozė sudaro ne mažiau kaip 50 % sausosios medžiagos masės
2106 90 59	Aromatinti arba dažyti cukraus sirupai, išskyrus izogliukozės, laktozės, gliukozės ir maltodekstrino sirupus
e) 2303 20	Cukrinių runkelių becukrė masė, cukranendrių išspaudos ir kitos cukraus gamybos atliekos
f) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izogliukozė
g) 2106 90 30	Aromatinti arba dažyti izogliukozės sirupai
h) 1702 60 90 1702 90 80	Inulino sirupas

2. Šiame reglamente:

a) „baltieji cukrūs“ – tai nearomatinti ir nedažyti cukrūs, kurių sudėtyje nėra jokių kitų medžiagų priedų ir kurių sudėtyje esančios sacharozės masė sausajame produkte, nustatyta poliarimetriniu metodu, yra ne mažesnė kaip 99,5 %;

b) „žaliaviniai cukrūs“ – tai nearomatinti ir nedažyti cukrūs, kurių sudėtyje nėra jokių kitų medžiagų priedų ir kurių sudėtyje esanti sacharozės masė sausajame produkte, nustatyta poliarimetriniu metodu, mažesnė kaip 99,5 %;

c) „izogliukozė“ – tai produktas, gautas iš gliukozės arba jos polimerų, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro fruktozė;

d) „inulino sirupas“ – tai tiesioginis produktas, gautas hidrolizės būdu iš inulino arba oligofruktozės, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro laisva arba sacharozės pavidalo fruktozė;

e) „A cukrus“ ir „A izogliukozė“ – tai cukraus arba izogliukozės kiekis, konkrečiais prekybos metais pagaminamas įmonėje, laikantis jai paskirtos A kvotos;

f) „B cukrus“ ir „B izogliukozė“ – tai cukraus arba izogliukozės kiekis, konkrečiais prekybos metais pagaminamas atitinkamoje įmonėje viršijant jai paskirtą A kvotą, tačiau neviršijant A ir B kvotų sumos;

▼B

g) „C cukrus“ ir „C izogliukozė“ – tai cukraus arba gliukozės kiekis, konkrečiais prekybos metais pagamintas atitinkamoje įmonėje viršijant jai paskirtų A ir B kvotų sumą arba įmonėje, neturinčioje kvotos;

h) „A runkeliai“ – tai į A cukrų skirti perdirbti runkeliai;

i) „B runkeliai“ – tai į B cukrų skirti perdirbti runkeliai;

j) „A inulino sirupas“ – tai inulino sirupo kiekis, išreikštas cukraus/izogliukozės ekvivalentu, konkrečiais prekybos metais pagaminamas atitinkamoje įmonėje laikantis jai paskirtos A kvotos;

k) „B inulino sirupas“ – tai inulino sirupo kiekis, išreikštas cukraus/izogliukozės ekvivalentu, konkrečiais prekybos metais pagaminamas atitinkamoje įmonėje viršijant jai paskirtą A kvotą, tačiau neviršijant A ir B kvotų sumos;

l) „C inulino sirupas“ – tai inulino sirupo kiekis, išreikštas cukraus/izogliukozės ekvivalentu, konkrečiais prekybos metais pagaminamas atitinkamoje įmonėje viršijant jai A ir B kvotų sumą arba yra pagaminama kvotos neturinčioje įmonėje;

m) visų 1 dalyje nurodytų produktų „prekybos metai“ – tai laikotarpis, kuris prasideda liepos 1 d. ir baigiasi kitų metų birželio 30 d.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

VIDAUS RINKA

1 SKYRIUS

Kainos

2 straipsnis

1. Nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų baltojo cukraus:

a) intervencinė kaina yra 63,19 euro už 100 kg;

b) išvestinė intervencinė kaina kiekvienam deficitą turinčiam rajonui nustatoma kasmet.

2. Nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų intervencinė žaliavinio cukraus kaina yra 52,37 euro už 100 kg.

Jei deficitą turinčiame rajone pagamintą žaliavinį cukrų būtina pateikti į rinką, jam gali būti nustatoma išvestinė intervencinė kaina.

3. 1 ir 2 dalyse minėtos intervencinės kainos taikomos nesupakuotam cukrui, esančiam gamykloje ir pakrautam į pirkėjo pasirinktą transporto priemonę.

Jos taikomos I priede aprašytos standartinės kokybės baltajam ir žaliaviniam cukrui.

4. Komisija 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka išvestinę baltojo cukraus kainą nustato kasmet, o žaliavinio cukraus – tada, kai reikia.

Išvestinės intervencinės kainos nustatomos atsižvelgiant į cukraus transportavimo išlaidas iš perteklių turinčių rajonų į deficitą turinčius rajonus.

Komisija tokia pat tvarka gali atlikti I priedo pakeitimus.

3 straipsnis

1. Nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų bazinė standartinės kokybės runkelių kaina yra 47,67 euro už toną į surinkimo centrą pristatytų runkelių.

Runkelių standartinė kokybė yra apibūdinta II priede.

2. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija gali daryti II priedo pakeitimus.

▼B

4 straipsnis

1. Nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų:

a) minimali A runkelių kaina yra 46,72 euro už toną;

b) laikantis 15 straipsnio 5 dalies, minimali B runkelių kaina yra 32,42 euro už toną.

2. Rajonuose, kuriuose yra nustatyta baltojo cukraus intervencinė kaina, minimalios A ir B runkelių kainos didinamos suma, kuri yra lygi to rajono išvestinės intervencinės kainos ir intervencinės kainos skirtumui, tokią sumą koreguojant koeficientu 1,30.

5 straipsnis

1. Nepažeidžiant 21 straipsnio ir nuostatų, priimtų remiantis 14 straipsniu, reikalaujama, kad cukraus gamintojai, perkantys runkelius:

a) tinkamus perdirbti į cukrų

ir

b) skirtus perdirbti į cukrų,

mokėtų bent minimalią kainą, pakoreguotą taikant kainų didinimą arba mažinimą priklausomai nuo nukrypimo nuo standartinės kokybės.

2. 1 dalyje minėta minimali kaina yra lygi:

a) deficito neturinčiuose rajonuose:

— A runkelių minimaliai kainai, kai runkeliai yra skirti perdirbti į A cukrų,

— B runkelių minimaliai kainai, kai runkeliai yra skirti perdirbti į B cukrų;

b) deficitą turinčiuose rajonuose:

— A runkelių minimaliai kainai, pakoreguotai remiantis 4 straipsnio 2 dalimi, kai runkeliai yra skirti perdirbti į A cukrų,

— B runkelių minimaliai kainai, pakoreguotai remiantis 4 straipsnio 2 dalimi, kai runkeliai yra skirti perdirbti į B cukrų.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės ir kainų didinimas arba mažinimas tvirtinami 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

6 straipsnis

1. Runkelių pirkėjų ir pardavėjų sudaromi tarpšakiniai prekybos susitarimai ir sutartys turi atitikti pagrindines šio reglamento III priede nustatytas nuostatas, ypač dėl runkelių įsigijimą, pristatymą, perėmimą bei apmokėjimą reglamentuojančių sąlygų.

2. Cukranendrių pirkimo sąlygas reglamentuoja Bendrijos cukranendrių augintojų ir Bendrijos cukraus gamintojų sudaryti tarpšakiniai prekybos susitarimai.

Inulino sirupo gamybai naudojamų žemės ūkio žaliavų įsigijimo sąlygas reglamentuoja šių žaliavų Bendrijos augintojų ir inulino sirupo gamintojų tarpšakiniai prekybos susitarimai.

3. Prireikus 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios 1 ir 2 dalių taikymo taisyklės.

4. Jei tarpšakiniai prekybos susitarimai nesudaryti, atitinkama valstybė narė, vadovaudamasi šiuo reglamentu, gali imtis būtinų priemonių suinteresuotų šalių interesams apsaugoti.

Ši valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie priemones, kurių ji ėmėsi vadovaudamasi pirma pastraipa.

7 straipsnis

1. Sąlygomis, nustatytinomis remiantis 5 ir 6 dalių nuostatomis, reikalaujama, kad intervencinė agentūra, kurią paskiria kiekviena cukrų gaminanti valstybė narė, ištisus prekybos metus supirktų joms pasiūlytą

▼B

baltąjį ir žaliavinį cukrų, remiantis kvota, pagamintą iš Bendrijoje išaugintų runkelių ir cukranendrių, jei prieš tai pardavėjas ir intervencinė agentūra jau yra sudarę šio cukraus sandėliavimo sutartį.

Intervencinės agentūros superka cukrų tokia intervencine arba išvestine intervencine kaina, priklausomai nuo aplinkybių, kuri supirkimo metu galioja tame rajone, kur tas cukrus yra. Jei cukraus kokybė skiriasi nuo standartinės kokybės, kuriai ši intervencinė kaina yra nustatyta, minėta kaina yra atitinkamai padidinama arba sumažinama.

2. Gali būti nuspręsta suteikti priemokas už cukrų, kuris yra patekęs į vieną iš Sutarties 23 straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių, dėl kurių jis netinka maistui.

3. Susiklosčius vienai iš Sutarties 23 straipsnio 2 dalyje numatytų aplinkybių, gali būti nuspręsta skirti gamybos grąžinamąsias išmokas 1 straipsnio 1 dalies a ir f punktuose nurodytų produktų, 1 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų sirupų bei chemiškai grynos fruktozės (levuliozės), kaip tarpinio produkto, klasifikuojamo pagal 1702 50 00 KN kodą, naudojamų gaminant tam tikrus chemijos pramonės produktus.

Grąžinamoji išmoka nustatoma visų pirma atsižvelgiant į importuoto cukraus naudojimo išlaidas, kurias chemijos pramonė patirtų naudodamasi pasiūla pasaulio rinkoje.

4. Vienodo dydžio Bendrijos pagalba skiriama Prancūzijos užjūrio departamentuose pagaminto cukraus realizavimui europiniuose Bendrijos regionuose. Ši pagalba yra skirta:

— rafinuoti minėtuose departamentuose pagamintą cukrų Bendrijos europiniuose regionuose esančiose rafinavimo įmonėse, ypač atsižvelgiant į jų produkcijos išeigą,

— transportuoti Prancūzijos užjūrio departamentuose pagamintą cukrų į europinius Bendrijos regionus, o atitinkamais atvejais – sandėliuoti jį tuose departamentuose;

vienodo dydžio transportavimo iš kiekvieno departamento į europinius Bendrijos regionus išlaidas visų pirma sudaro:

— vienodo dydžio suma, apimanti transportavimo išlaidas tiesiai iš gamyklos į FOB,

— vienodo dydžio suma, apimanti transportavimo laivu išlaidas iš FOB į nurodytus Bendrijos europinius paskyrimo uostus (CIF), įskaitant draudimo išlaidas.

Jei tai reikalinga norint aprūpinti rafinavimo įmones žaliavomis, žaliaviniam cukrui, pagamintam iš Bendrijoje išaugintų runkelių, gali būti taikomos pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės.

Šiame straipsnyje „rafinavimo įmonė“ – tai gamybos padalinys, kurio vienintelė veikla yra žaliavinio cukraus arba sirupų, gautų iki kristalizavimo, rafinavimas.

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl:

— minimalių kokybės ir kiekybės reikalavimų taikant intervenciją,

— kainų didinimo ir mažinimo taikomų intervencijos sąlygomis,

— intervencinių agentūrų vykdomo perėmimo tvarkos ir reikalavimų,

— priemokų suteikimo sąlygų ir šių priemokų dydžio,

— gamybos grąžinamųjų išmokų skyrimo sąlygų ir šių grąžinamųjų išmokų dydžio,

— galimybės prireikus apriboti levuliozės gamybos grąžinamųjų išmokų teikimą tam tikru bendru to produkto kiekiu, kurį turi nustatyti Bendrija,

— galimybės teikti gamybos grąžinamąsias išmokas 1 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų produktų gamybai,

— 4 dalyje minėtų priemonių.

▼B

8 straipsnis

Kai, norint užtikrinti Bendrijos arba vieno iš jos regionų aprūpinimą, yra taikomas 31 straipsnis, Komisija 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtina specialias intervencijos priemones.

Šios priemonės neturi Bendrijos cukraus gamintojų įpareigoti parduoti cukrų intervencinėms agentūroms.

9 straipsnis

1. Intervencinės agentūros gali parduoti cukrų tik aukštesne kaina nei intervencinė.

Tačiau gali būti nuspręsta, jog intervencinės agentūros gali parduoti cukrų intervencine arba žemesne kaina, jei jis yra skirtas:

— naudoti pašarams arba

— eksportuoti toliau jo neperdirbant arba perdirbus į Sutarties I priede nurodytus produktus ar šio reglamento V priede nurodytas prekes.

2. Tačiau, nepaisant 1 dalies nuostatų, gali būti nuspręsta, kad intervencinės agentūros turi suteikti galimybę įsigyti jų laikomą neperdirbtą cukrų, skirtą vartoti maistui Bendrijos vidaus rinkoje, žemesne nei intervencinė kaina arba nemokamai atitinkamos valstybės narės arba Komisijos, jei nepripažįsta valstybė narė, pripažintoms labdaros organizacijoms, kad jos nemokamai jį paskirstytų atlikdamos individualius skubios pagalbos veiksmus.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės ir sprendimai dėl galimybės suteikimo įsigyti cukraus pagal 2 dalį priimami 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2 SKYRIUS

Kvotos

10 straipsnis

1. 2 skyrius taikomas nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų.

2. Pagrindiniai A ir B cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo produkcijos kiekiai yra nustatyti 11 straipsnio 2 dalyje.

3. Pagal kvotą pagaminto cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo realizavimo garantijos vieneriems arba daugiau prekybos metų gali būti sumažintos, kad būtų laikomasi Bendrijos įsipareigojimų, kylančių iš Žemės ūkio susitarimo, sudaryto remiantis Sutarties 300 straipsnio 2 dalimi.

4. Taikant 3 dalį, kiekvienais prekybos metais iki spalio 1 d. remiantis gamybos, importo, vartojimo, sandėliavimo, perkėlimo į kitus metus, eksportuotino likučio ir vidutinių nuostolių, galinčių susidaryti taikant finansavimo iš savo fondų schemą, kaip apibrėžta 15 straipsnio 1 dalies d punkte, prognozėmis, nustatomas kvotomis garantuotas kiekis. Jei šios prognozės rodo, kad konkrečių prekybos metų eksportuotinas likutis yra didesnis nei Susitarime nustatytas maksimalus likutis, 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka garantuotas kiekis mažinamas šiuo skirtumu. Skirtumas paskirstomas cukrui, izogliukozei ir inulino sirupui, atsižvelgiant į tai, kokią visos Bendrijos A ir B kvotų procentinę dalį sudaro kiekvienas produktas. Toliau jis skirstomas pagal valstybes nares ir pagal produktą taikant šioje lentelėje nurodytą atitinkamą koeficientą:

▼M2

Regionai	Koeficientas, taikytinas cukrui baltojo cukraus pavidalu		Koeficientas, taikytinas izogliukozei sausosios medžiagos pavidalu		Koeficientas, taikytinas inulino sirupui kaip cukraus/izogliukozės ekvivalentui	
	A cukrus	B cukrus	A izogliukozė	B izogliukozė	A inulino sirupas	B inulino sirupas
BLES ([1])	0,042563	0,009139	0,159218	0,043784	0,556265	0,130955
Čekijos Respublika	0,010082	0,000312	—	—	—	—
Danija	0,025064	0,007384	—	—	—	—
Vokietija	0,207111	0,063728	0,073589	0,017331	—	—
Estija	—	—	—	—	—	—
Graikija	0,011379	0,001138	0,026809	0,006314	—	—
Ispanija	0,024376	0,001015	0,117280	0,012510	—	—
Prancūzija (metropolijos) ([2])	0,196442	0,058260	0,043118	0,011223	0,058922	0,013847
Prancūzijos užjūrio departamentai ([2])	0,017779	0,001901	—	—	—	—
Airija	0,007142	0,000714	—	—	—	—
Italija	0,075996	0,014293	0,042216	0,009941	–	–
Kipras	—	—	—	—	—	—
Latvija	0,001000	0,000002	—	—	—	—
Lietuva	0,001506	—	—	—	—	—
Vengrija	0,006192	0,000019	0,169295	0,013265	—	—
Malta	—	—	—	—	—	—
Nyderlandai	0,049189	0,012974	0,018921	0,004456	0,194365	0,045646
Austrija	0,020888	0,064875	—	—	—	—
Lenkija	0,046920	0,002730	0,032301	0,002425	—	—
Portugalija (kontinentinė dalis)	0,002140	0,000214	0,020622	0,004857	—	—
Portugalija (Azorų salų autonominis regionas)	0,000357	0,000036	—	—	—	—
Slovakija	0,007207	0,000671	0,067725	0,009070	—	—
Slovėnija	0,001904	0,000190	—	—	—	—
Suomija	0,005236	0,000523	0,016343	0,001635	—	—
Švedija	0,013199	0,001320	—	—	—	—

▼M2

Regionai	Koeficientas, taikytinas cukrui baltojo cukraus pavidalu		Koeficientas, taikytinas izogliukozei sausosios medžiagos pavidalu		Koeficientas, taikytinas inulino sirupui kaip cukraus/izogliukozės ekvivalentui	
	A cukrus	B cukrus	A izogliukozė	B izogliukozė	A inulino sirupas	B inulino sirupas
Jungtinė Karalystė	0,040809	0,004081	0,059801	0,015951	—	—

([1]) Belgijos-Liuksemburgo ekonominė sąjunga.
([2]) Remiantis 12 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

▼A1

Lentelė su atitinkamais koeficientais, nurodytais pirmesnėje pastraipoje, pritaikoma pagal 42 straipsnio 2 dalyje nustatytą tvarką, atsižvelgiant į 11 straipsnio 2 dalyje išdėstytus pagrindinius kiekius.

▼B

5. Tada valstybė narė, remdamasi aptariamam produktui skirtų A ir B kvotų bei tos valstybės narės to produkto pagrindinio kiekio A ir pagrindinio kiekio B santykiu, paskirsto skirtumą jos teritorijoje įsikūrusioms gamintojų įmonėms.

Cukrus, izogliukozė ir inulino sirupas, pagaminti viršijant garantuotus kiekius, laikomi C cukrumi, C izogliukoze ir C inulino sirupu.

6. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl garantuoto kiekio sumažinimo, o prireikus ir to kiekio koregavimo nustatant garantuotą kitų prekybos metų kiekį.

11 straipsnis

1. Vadovaudamosi šiame skyriuje numatytomis sąlygomis, valstybės narės paskiria A ir B kvotas atskirai kiekvienai jos teritorijoje įsikūrusiai cukrų, izogliukozę ir inulino sirupą gaminančiai įmonei ir turinčiai A ir B kvotas 2000—2001 prekybos metais.►**A1** Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

2. Skiriant 1 dalyje minėtas A ir B kvotas, nustatomi tokie pagrindiniai kiekiai:

1) **Pagrindiniai kiekiai A**

	Regionai	a) Cukraus pagrindinis kiekis A (1)	b) Izogliukozės pagrindinis kiekis A (2)	c) Inulino sirupo pagrindinis kiekis A (3)
▼A1				
	Čekija	441 209	–	–
▼B				
	Danija	325 000,0	–	–
	Vokietija	2 612 913,3	28 643,3	–
	Graikija	288 638,0	10 435,0	–
	Ispanija	957 082,4	74 619,6	–
	Prancūzija (metropolijos)	2 506 487,4	15 747,1	19 847,1
	Prancūzijos užjūrio departamentai	463 872,0	–	–
	Airija	181 145,2	–	–
	Italija	1 310 903,9	16 432,1	–
▼A1				
	Latvija	66 400	–	–
	Lietuva	103 010	–	–
	Vengrija	400 454	127 627	–
▼B				
	Nyderlandai	684 112,4	7 364,6	65 519,4
	Austrija	314 028,9	–	–
▼A1				
	Lenkija	1 580 000	24 911	–
▼B				
	Portugalija (kontinentinė dalis)	63 380,2	8 027,0	–

▼B

Regionai	a) Cukraus pagrindinis kiekis A (1)	b) Izogliukozės pagrindinis kiekis A (2)	c) Inulino sirupo pagrindinis kiekis A (3)
Azorų salų autonominis regionas	9 048,2	–	–
▼A1			
Slovėnija	48 157	–	–
Slovakija	189 760	37 522	–
▼B			
Suomija	132 806,3	10 792,0	–
Švedija	334 784,2	–	–
Belgijos-Liuksemburgo ekonominė sąjunga	674 905,5	56 150,6	174 218,6
Jungtinė Karalystė	1 035 115,4	21 502,0	–

(1) baltojo cukraus (tonomis).
(2) sausosios mediagos (tonomis).
(3) sausųjų medžiagų kiekis tonomis, išreikštas baltojo cukraus arba izogliukozės ekvivalentu.

2) **Pagrindiniai kiekiai B**

Regionai	a) Cukraus pagrindinis kiekis B (1)	b) Izogliukozės pagrindinis kiekis B (2)	c) Inulino sirupo pagrindinis kiekis B (3)
▼A1			
Čekija	13 653	–	–
▼B			
Danija	95 745,5	–	–
Vokietija	803 982,2	6 745,5	–
Graikija	28 863,8	2 457,5	–
Ispanija	39 878,5	7 959,4	–
Prancūzija (metropolijos)	752 259,5	4 098,6	4 674,2
Prancūzijos užjūrio departamentai	46 372,5	–	–
Airija	18 114,5	–	–
Italija	246 539,3	3 869,8	–
▼A1			
Latvija	105	–	–
Vengrija	1 230	10 000	–
▼B			
Nyderlandai	180 447,1	1 734,5	15 430,5
Austrija	73 297,5	–	–
▼A1			
Lenkija	91 926	1 870	–
▼B			
Portugalija (kontinentinė dalis)	6 338,0	1 890,3	–
Azorų autonominis regionas	904,8	–	–
▼A1			
Slovėnija	4 816	–	–

▼A1

Regionai	a) Cukraus pagrindinis kiekis B (1)	b) Izogliukozės pagrindinis kiekis B (2)	c) Inulino sirupo pagrindinis kiekis B (3)
Slovakija	17 672	5 025	–

▼B

Suomija	13 280,4	1 079,7	–
Švedija	33 478,0	–	–
Belgijos-Liuksemburgo ekonominė sąjunga	144 906,1	15 441,0	41 028,2
Jungtinė Karalystė	103 511,5	5 735,3	–

(1) baltojo cukraus (tonomis).
(2) sausosios mediagos (tonomis).
(3) sausųjų medžiagų kiekis tonomis, išreikštas baltojo cukraus arba izogliukozės ekvivalentu.

3. Nepažeidžiant 10 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalių bei 12 straipsnio nuostatų, cukrų, izogliukozę ir inulino sirupą gaminančioms įmonėms skiriamos tokios kvotos, kokias valstybės narės skyrė 2000—2001 prekybos metams, kol dar nebuvo taikoma Reglamento (EB) Nr. 2038/1999 26 straipsnio 5 dalis, pakoregavus jas atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pagrindinius kiekius, remiantis 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

4. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka prireikus priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

12 straipsnis

1. Valstybės narės gali vienos įmonės A ir B kvotas perleisti kitai įmonei, kaip nurodyta šiame straipsnyje, atsižvelgdamos į kiekvienos suinteresuotos šalies, ypač cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus.

Pirmoji pastraipa netaikoma inulino sirupui.

2. Valstybės narės gali kiekvienai cukrų arba izogliukozę gaminančiai ir jos teritorijoje įsikūrusiai įmonei sumažinti A ir B kvotas, tačiau ne daugiau kaip 10 % A arba B kvotos, kiekvienai įmonei skirtos remiantis 11 straipsnio nuostatomis.

Pirmoje pastraipoje minima 10 % riba netaikoma Italijai, Ispanijai arba Prancūzijos užjūrio departamentams tuo atveju, jei kvotos perleidžiamos remiantis tų regionų runkelių, cukranendrių ir cukraus sektorių restruktūrizavimo planais ir tokiu mastu, koks reikalingas šiems planams įgyvendinti.

Apie restruktūrizavimo planus ir su jais susijusias priemones, turinčias poveikio A ir B kvotoms, nedelsiant pranešama Komisijai.

3. Šitaip paimtus A ir B kvotų kiekius valstybės narės paskirsto vienai arba keletui kitų įmonių, turinčių kvotas arba jų neturinčių, esančių tame pat regione, kaip apibrėžta 11 straipsnio 2 dalyje, kuriame yra įmonės, iš kurių tie kiekiai buvo paimti.

Vis dėlto Prancūzija jos užjūrio departamentuose įsikūrusioms įmonėms gali sumažinti pagal 11 straipsnio nuostatas nustatytas A kvotas ne daugiau kaip 30 000 tonų baltojo cukraus ir šitaip paimtus laisvus kiekius perskirstyti vienai arba daugiau kitų įmonių, įsikūrusių Prancūzijos metropolijose. Kiekvienos atitinkamos įmonės sumažinta A kvota neturi būti mažesnė nei jos pagal kvotą pagaminto cukraus vidurkis, užregistruotas kiekvienais šiais prekybos metais: 1977—1978, 1978—1979 ir 1979—1980.

4. IV priede yra nustatytos išsamios kvotų koregavimo, atliekamo įmonėms jungiantis arba jas perduodant, taisyklės.

▼B

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

13 straipsnis

1. C cukrus, neperkeltas remiantis 14 straipsnio nuostatomis, C izogliukozė ir C inulino sirupas pasibaigus prekybos metams negali būti realizuojami Bendrijos vidaus rinkoje, o turi būti eksportuojami jų neperdirbant iki sausio 1 d. einančios po atitinkamų prekybos metų pabaigos.

C cukrui, C izogliukozei ir C inulino sirupui netaikomi 7, 27, 33 straipsniai.

2. Išimties tvarka ir tokiu mastu, koks reikalingas užtikrinti Bendrijos aprūpinimą cukrumi, gali būti nuspręsta taikyti C cukrui 33 straipsnio nuostatas. Tokiu atveju nutariama tuo pat metu, kad Bendrijos vidaus rinkoje galima galutinai realizuoti visą C cukrų, neapmokestinant šio straipsnio 3 dalyje nurodyta suma.

3. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

Šios taisyklės visų pirma numato privalomąjį mokėjimą, nustatytą 1 dalyje minėtam C cukrui, C izogliukozei ir C inulino sirupui, dėl kurių nustatytiną dieną nebuvo pateikta įrodymų, jog per nurodytą laiką jie buvo eksportuoti toliau neperdirbant.

14 straipsnis

1. Kiekviena įmonė gali nuspręsti perkelti visą arba dalį savo virš kvotos pagamintos cukraus produkcijos į kitus prekybos metus ir laikyti ją tų metų produkcijos dalimi. Tas sprendimas yra neatšaukiamas.

Kiekviena įmonė gali nuspręsti į kitus prekybos metus perkelti visą arba dalį savo A ir B cukraus produkcijos, kuri, pritaikius 10 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalis, tapo C cukrumi, ir laikyti ją tų metų produkcijos dalimi. Tas sprendimas yra neatšaukiamas. Be to, minėtai produkcijai netaikoma jokia riba, kuri gali būti nustatyta remiantis šio straipsnio 4 dalimi.

2. 1 dalyje nurodytą sprendimą priėmusios įmonės:

— iki vasario 1 d. informuoja valstybę narę apie perkeliamo cukraus kiekį arba kiekius ir

— įsipareigoja sandėliuoti šį kiekį arba kiekius 12 mėnesių iš eilės nuo tos nustatytinos datos.

Tačiau pirmos pastraipos pirmoje įtraukoje paminėta vasario 1 d. data keičiama:

a) Ispanijoje įsikūrusioms įmonėms – balandžio 15 d., kai pateikiama informacija apie runkelių cukraus produkciją, ir birželio 20 d. – pateikiant informaciją apie cukranendrių cukraus produkciją;

b) Jungtinėje Karalystėje įsikūrusioms įmonėms – vasario 15 d.;

c) Prancūzijos Gvadelupos ir Martinikos departamentuose įsikūrusioms įmonėms – gegužės 1 d.

Jei konkrečiais prekybos metais įmonės galutinė produkcija buvo mažesnė nei įvertinta priimant sprendimą perkelti produkciją į kitus prekybos metus, perkeltą kiekį iki kitų metų iki rugpjūčio 1 d. atgaline data galima pakoreguoti.

3. Kai Bendrijos regioną ištinka stichinės nelaimės, pvz., sausra arba potvyniai, 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas sutrumpinti cukraus kiekio, pakankamo užtikrinti įprastą minėto regiono aprūpinimą, privalomo sandėliavimo laiką, nurodytą 2 dalies pirmos pastraipos antroje įtraukoje.

4. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, kurios gali apriboti leidžiamus perkelti cukraus kiekius.

▼B

Šios taisyklės visų pirma numato privalomąjį mokėjimą, nustatytą tam tikrai cukraus daliai iš to kiekio, kuris turi būti sandėliuojamas remiantis 2 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka ir kuris realizuojamas per privalomą sandėliavimo laiką.

15 straipsnis

1. Iki kiekvienų prekybos metų pabaigos užregistruojama:

a) atitinkamų prekybos metų A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo produkcijos prognozė;

b) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekių, kuriuos atitinkamais prekybos metais numatoma realizuoti vartojimui Bendrijoje, prognozė;

c) eksportuotinas perteklius, gaunamas iš a punkte nurodyto kiekio atėmus b punkte nurodytą kiekį;

d) apskaičiuoti vidutiniai nuostoliai arba apskaičiuotos vidutinės pajamos iš vienos tonos cukraus, kad einamaisiais prekybos metais būtų įvykdyti eksporto įsipareigojimai.

Šie vidutiniai nuostoliai arba vidutinės pajamos yra lygios bendros grąžinamųjų išmokų sumos ir bendros mokesčių sumos už visą tonažą, pateiktiną vykdant eksporto įsipareigojimus, skirtumui;

e) apskaičiuoti bendri nuostoliai arba apskaičiuotos bendros pajamos, apskaičiuoti dauginant c punkte minimą perteklių iš d punkte minimo nuostolių arba pajamų vidurkio.

2. Prieš pasibaigiant 2005—2006 prekybos metams, nepažeidžiant 10 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalių nuostatų, už 2000—2001 – 2005—2006 prekybos metus bendrai užregistruojama:

a) eksportuotinas perteklius, nustatytas remiantis galutine A ir B cukraus, A ir B izogliukozės, A ir B inulino sirupo produkcija ir galutiniu cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekiu, realizuotu vartoti Bendrijoje;

b) vidutiniai nuostoliai arba vidutinės pajamos už toną cukraus, kylantys iš visų eksporto įsipareigojimų, nustatyti laikantis 1 dalies d punkto antroje pastraipoje nurodytos apskaičiavimo taisyklės;

c) bendri nuostoliai ir bendros pajamos, apskaičiuojamos dauginant a punkte minimą perteklių iš b punkte minimo nuostolių arba pajamų vidurkio;

d) bendra bazinių gamybos mokesčių ir B mokesčių suma.

1 dalies e punkte minėti apskaičiuoti bendri nuostoliai ir apskaičiuotos bendros pajamos koreguojami c ir d punktuose nurodytų kiekių skirtumu.

3. Nepažeidžiant 18 straipsnio 1 dalies nuostatų, jei iš skaičių, užregistruotų remiantis 1 dalimi ir pakoreguotų remiantis jo 2 dalies nuostatomis, galima numatyti bendrą nuostolį, tas nuostolis dalijamas iš einamųjų prekybos metų apskaičiuotos A ir B cukraus, A ir B izogliukozės bei A ir B inulino sirupo produkcijos. Gauta suma išskaičiuojama iš gamintojų bazinio gamybos mokesčio pavidalu už jų pagamintą A ir B cukrų, A ir B izogliukozę bei A ir B inulino sirupą.

Tačiau šis mokestis neturi viršyti:

— už cukrų – 2 % baltojo cukraus intervencinės kainos,

— už inulino sirupą, išreikštą cukraus arba izogliukozės ekvivalentu taikant koeficientą 1,9 – didžiausios už baltąjį cukrų mokamos sumos ir

— už izogliukozę – bazinio gamybos mokesčio dalies, kurią moka cukraus gamintojai.

4. Jei didžiausias leistinas bazinis gamybos mokestis nevisiškai padengia 3 dalies pirmoje pastraipoje minėtus bendrus nuostolius, nepadengtas likutis dalijamas iš konkrečių prekybos metų apskaičiuotos B cukraus, B izogliukozės ir B inulino sirupo produkcijos. Gauta suma išskaičiuojama iš gamintojų B mokesčio pavidalu už pagrindinę B cukraus, B izogliukozės ir B inulino sirupo produkciją.

▼B

Tačiau, remiantis 5 dalies nuostatomis, šis mokestis neturi viršyti:

— už B cukrų – 30 % baltojo cukraus intervencinės kainos,

— už B inulino sirupą, išreikštą cukraus arba izogliukozės ekvivalentu taikant koeficientą 1,9 – didžiausios už B baltąjį cukrų mokamos sumos ir

— už B izogliukozę – B mokesčio dalies, kurią moka cukraus gamintojai.

5. Jei pagal 1 dalies nuostatas užregistruoti skaičiai rodo, kad numatomos mokesčių įplaukos dėl baziniam gamybos mokesčiui ir 3 bei 4 dalyje nustatytam B mokesčiui taikomos ribos gali nepadengti numatomų bendrų einamųjų prekybos metų nuostolių, 4 dalies pirmoje įtraukoje nurodytas maksimalus procentas yra koreguojamas tiek, kiek reikia, kad bendri nuostoliai būtų padengti, tačiau ne daugiau kaip 37,5 %.

Peržiūrėtas maksimalus einamųjų prekybos metų B mokesčio procentas nustatomas iki tų prekybos metų rugsėjo 15 d. Atitinkamai koreguojama 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta minimali B runkelių kaina.

6. Apskaičiuojant 1 dalies e punkte minėtus bendrus nuostolius būtina atsižvelgti į visus nuostolius, atsiradusius dėl 7 straipsnio 3 dalyje reglamentuojamo gamybos grąžinamųjų išmokų skyrimo.

7. Šiame straipsnyje minimus mokesčius renka valstybės narės.

8. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl:

— surinktinų mokesčių sumų,

— peržiūrėto maksimalaus B mokesčio procento,

— pakoreguotos minimalios B runkelių kainos, atitinkančios peržiūrėtą maksimalų B mokesčio procentą.

16 straipsnis

1. Jei, pritaikius 15 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis, konkrečių prekybos metų gamybos mokesčių įplaukos nevisiškai padengia bendrus tų prekybos metų nuostolius, užregistruotus remiantis 15 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, nepažeidžiant 4 straipsnio nuostatų, trūkstamai daliai padengti gamintojams nustatomas papildomas mokestis.

2. Kiekvienai cukrų, izogliukozę arba inulino sirupą gaminančiai įmonei yra nustatomas papildomas mokestis, kuris apskaičiuojamas bendrą sumą, kurią konkrečiais prekybos metais ta įmonė turi sumokėti gamybos mokesčių pavidalu, dauginant iš nustatytino koeficiento. Šis koeficientas yra visos Bendrijos bendrų nuostolių, tais prekybos metais užregistruotų remiantis 15 straipsnio 1 ir 2 dalimis, ir įplaukų iš bazinių gamybos mokesčių bei B mokesčių, kuriuos už tuos prekybos metus turi mokėti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamintojai, santykis, atėmus 1.

3. Suinteresuoti gamintojai sumoka papildomą mokestį iki gruodžio 15 d. pasibaigus tiems prekybos metams, už kuriuos jis turi būti mokamas.

Cukraus gamintojai gali susigrąžinti papildomo mokesčio dalį iš Bendrijoje išaugintų cukranendrių arba runkelių pardavėjų. Ši suma neturi būti didesnė nei 15 straipsnyje numatyta maksimali suma, kurią už konkrečius prekybos metus sumokėjo runkelių arba cukranendrių pardavėjai bazinio gamybos mokesčio ir B mokesčio pavidalu, padauginus ją iš šio straipsnio 2 dalyje nurodyto koeficiento.

Antroje pastraipoje nurodyta suma susigrąžinama už konkrečiais prekybos metais pristatytus cukrinius runkelius. Tačiau suinteresuotos šalys gali susitarti, kad grąžinamoji išmoka būtų grąžinta už kitais prekybos metais pristatytus runkelius.

4. Į informaciją, registruojamą remiantis 15 straipsnio 2 dalimi, įtraukiamos ir šio straipsnio 1 dalyje nurodyto papildomo mokesčio įplaukos.

▼B

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, o svarbiausia nustatomas 2 dalyje minimas koeficientas.

17 straipsnis

1. Inulino sirupo gamintojai gali iš inulino sirupui gaminti naudojamų žemės ūkio žaliavų pardavėjų susigrąžinti jiems priskaičiuoto bazinio gamybos mokesčio, B mokesčio ir papildomo mokesčio dalį. Ši susigrąžinta dalis negali būti didesnė nei tais prekybos metais cukrinių runkelių augintojų sumokėta suma; ji nustatoma tarpšakiniuose prekybos susitarimuose arba sutartyse, atsižvelgiant į inulino sirupui gaminti pristatytų žemės ūkio žaliavų pirkimo kainą konkrečiais prekybos metais.

2. Prireikus 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio 1 dalies taikymo taisyklės.

18 straipsnis

1. Jei, 2000—2001 prekybos metais taikius 15 ir 16 straipsnius, nustatoma, kad tikrieji tų prekybos metų bendri nuostoliai:

a) nevisiškai padengiami lėšomis iš gamybos mokesčio, o atitinkamais atvejais – iš papildomo mokesčio, įplaukų, atsirandanti finansinė našta pridedama prie 15 straipsnio 1 dalies e punkte minimų tų metų apskaičiuotų bendrų nuostolių;

b) yra mažesni nei gamybos mokesčio, o atitinkamais atvejais – papildomo mokesčio, įplaukos, skirtumas atimamas iš apskaičiuotų bendrų nuostolių arba pridedamas prie apskaičiuotų bendrų pajamų, kuriuos nulėmė 15 ir 16 straipsnių taikymas tais prekybos metais.

2. Jei bazinis gamybos mokestis yra mažesnis nei didžiausia 15 straipsnio 3 dalyje nurodyta suma arba kai B mokestis yra mažesnis nei didžiausia 14 straipsnio 4 dalyje nurodyta suma, prireikus pakoreguota remiantis 15 straipsnio 4 dalimi, reikalaujama, kad cukraus gamintojai runkelių pardavėjams sumokėtų 60 % didžiausios minimo mokesčio sumos ir faktiškai priskaičiuotos sumos skirtumą.

Runkelių tonos kaina nustatoma standartinės kokybės runkeliams.

Šiai sumai taikomas 5 straipsnyje minėtas kainų didinimas arba mažinimas.

3. Bendrijos cukraus gamintojai iš Bendrijoje išaugintų cukranendrių pardavėjų gali susigrąžinti 60 % minėto mokesčio už tą cukraus kiekį, už kurį šis mokestis buvo priskaičiuotas.

4. Valstybės narės, remdamosi cukraus gamintojų suteikta informacija, užtikrina, kad mokėjimas už runkelius atitiktų atitinkamas Bendrijos taisykles.

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

19 straipsnis

1. Runkelių tiekimo cukraus gamybai sutartyse būti daromas skirtumas pagal tai, koks cukrus bus iš jų gaminamas:

a) A cukrus;

b) B cukrus;

c) kitas, nei A ir B cukrus.

Kiekviena cukrų gaminanti įmonė valstybei narei, kurioje ji gamina cukrų, pateikia šią informaciją:

— a punkte nurodytų runkelių, dėl kurių buvo pasirašytos prieš sėją sudarytos sutartys, kiekius bei šiose sutartyse nurodytą cukraus kiekį ir

— atitinkamą apskaičiuotą išeigą.

Valstybės narės gali reikalauti papildomos informacijos.

▼B

2. Nepaisant 5 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatų, reikalaujama, kad cukraus gamintojai, nepasirašę prieš sėją sudarytų tiekimo sutarčių dėl A kvotą atitinkančio runkelių kiekio už minimalią A runkelių kainą, už visus toje įmonėje į cukrų perdirbtus runkelius mokėtų bent šią minimalią kainą.

3. Suinteresuotai valstybei narei pritarus, tarpšakiniams prekybos susitarimams gali būti taikomos 1 ir 2 dalies nuostatų išlygos.

4. Bendrosios šio straipsnio taikymo taisyklės yra nustatytos III priede.

5. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, o prireikus – ir kriterijai, kuriuos gamintojai privalo taikyti skirstydami runkelių pardavėjams runkelių kiekius, kurie turi būti nurodyti prieš sėją sudarytose sutartyse, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje.

20 straipsnis

1. Gali būti nuspręsta, kad tam tikriems produktams gaminti naudojamas cukrus arba izogliukozė nebūtų laikomi produkcija pagal šį skyrių.

2. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma 1 dalyje minėtos išlygos.

21 straipsnis

1. C cukrui arba 20 straipsnyje nurodytam cukrui gaminti skirtus runkelius cukraus gamintojai gali įsigyti mažesne nei 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta minimali runkelių kaina.

2. Įsigytų runkelių kiekio, atitinkančio cukraus kiekį, kuris:

— vidaus rinkoje buvo realizuotas remiantis 13 straipsnio 3 dalies nuostatomis arba

— perkeltas į kitus prekybos metus remiantis 14 straipsnio nuostatomis,

įsigijimo kainą suinteresuoti cukraus gamintojai prireikus koreguoja, kad ji bent jau būtų lygi minimaliai A runkelių kainai.

3. Prireikus 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

1 SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

22 straipsnis

1. Importuojant į Bendriją arba eksportuojant iš jos bet kurį iš 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, d, f, g ir h punktuose nurodytų produktų, turi būti pateikiama importo arba eksporto licencija.

Valstybės narės išduoda licencijas kiekvienam pareiškėjui neatsižvelgdamos į jų įsikūrimo Bendrijoje vietą ir nepažeisdamos priemonių, kurių imamasi taikant 26 ir 27 straipsnius bei Reglamento (EB) Nr. 2820/98 ([1]) 6 straipsnio 5 dalies nuostatas.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Jos išduodamos tik pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus importuojami arba eksportuojami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei tuo laikotarpiu neimportuojama arba neeksportuojama arba tai daroma tik iš dalies, užstatas prarandamas, išskyrus *force majeure* atvejus.

([1]) OL L 357, 1998 12 30. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 416/2001 (OL L 60, 2001 3 1, p. 43).

▼B

2. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka:

a) 1 dalyje numatytos priemonės gali būti taikomos ir 1 straipsnio 1 dalies e punkte išvardytiems produktams;

b) patvirtinamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl licencijų galiojimo laiko, o prireikus – ir laiko, per kurį licencijos turi būti išduotos.

23 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrajame muitų tarife pateiktos muitų normos.

2. Nepaisant 1 dalies, siekdama užtikrinti tinkamą Bendrijos rinkos aprūpinimą rafinavimui skirtu iš trečiųjų šalių įvežamu žaliaviniu cukrumi, klasifikuojamu pagal 1701 11 10 ir 1701 12 10 KN kodus, ir melasa, klasifikuojama pagal 1703 KN kodą, Komisija gali iš dalies arba visiškai sustabdyti importo muitų taikymą šiems produktams ir numatyti išsamias tokio sustabdymo taisykles 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Sustabdymas taikomas tokiems laikotarpiams, kuriais kaina pasaulinėje rinkoje kartu su Bendrajame muitų tarife nustatytu importo muitu yra:

— žaliavinio cukraus – didesnė nei šio produkto intervencinė kaina,

— melasos – didesnė nei melasos kaina, į kurią atsižvelgia cukraus gamintojai apskaičiuodami pajamas, gautas pardavus melasą, kad nustatytų atitinkamų prekybos metų bazinę runkelių kainą.

24 straipsnis

1. Kad Bendrijos rinka išvengtų neigiamo poveikio, kurį gali sukelti tam tikrų žemės ūkio produktų importas, arba kad tas poveikis būtų neutralizuotas, vienas arba daugiau tokių produktų, importuojamų taikant Bendrajame muitų tarife nustatytą muito normą, apmokestinami papildomu importo muitu, jei laikomasi Susitarimo dėl žemės ūkio, sudaryto remiantis Sutarties 300 straipsniu per daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundą, 5 straipsnyje nurodytų sąlygų, nebent toks importas negalėtų sutrikdyti Bendrijos rinkos arba padariniai būtų neproporcingi siekiamam tikslui.

2. Kontrolinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tos, kurias Bendrija perduoda Pasaulinei prekybos organizacijai.

Kontroliniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi visų pirma remiantis trejų metų importu į Bendriją iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti 1 dalyje minėtas neigiamas poveikis rinkai.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti nustatant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo CIF kainomis.

Tuo tikslu importo CIF kainos tikrinamos remiantis tipinėmis konkretaus produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba Bendrijos to produkto importo rinkoje.

4. 42 straipsnio 2 dalyjenustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles. Tokiose taisyklėse visų pirma nurodomi:

a) produktai, kuriems pagal Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnį gali būti taikomi papildomi importo muitai;

b) kiti kontroliniai kriterijai, reikalingi užtikrinti teisingą 1 dalies taikymą pagal minėto Susitarimo 5 straipsnio reikalavimus.

25 straipsnis

Melasos kainos, būtent:

— 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta kaina pasaulinėje rinkoje

ir

— 24 straipsnio 3 dalyje nurodyta tipinė kaina,

▼B

yra taikomos standartinės kokybės melasai.

Standartinė kokybė gali būti nustatoma 42 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

26 straipsnis

1. Vadovaujantis išsamiomis 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimtomis taisyklėmis atidaromos ir administruojamos 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, sąlygotos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo susitarimų.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną arba kelis toliau išvardytus būdus:

— būdą, pagrįstą paraiškų padavimo chronologine tvarka („kas pirmas, tas laimi“),

— būdą, pagal kurį pateiktose paraiškose nurodytiems kiekiams proporcingai skiriamos kvotos (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ būdą),

— būdą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais (taikant „tradicinių arba naujų prekių“ santykio būdą).

Gali būti patvirtinti ir kiti tinkami būdai.

Jie neturi diskriminuoti suinteresuotų importuotojų.

3. Priimant bet kurį administravimo būdą, turi būti tinkamai atsižvelgta į Bendrijos pasiūlos reikalavimus ir būtinybę išsaugoti rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu gali būti taikomi ankstesni, atitinkantys 1 dalyje nurodytus kvotų administravimo metodai, tačiau neturi būti pažeidžiamos teisės, kurias sąlygoja Urugvajaus raundo derybose priimti susitarimai.

4. 1 dalyje minėtos išsamios taisyklės numato metines kvotas, prireikus tinkamai suskirstytas per metus, nustato taikytiną administravimo metodą, o atitinkamais atvejais:

a) garantijas dėl produkto pobūdžio, provenencijos ir kilmės;

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimą ir

c) importo licencijų išdavimo sąlygas bei licencijų galiojimo laiką.

27 straipsnis

1. Tokiu mastu, koks reikalingas, kad 1 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose išvardytus produktus būtų galima eksportuoti vėliau jų neperdirbant arba V priede išvardytų prekių pavidalu remiantis pasaulinės rinkos biržos kainomis arba kainomis 1 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose nurodytų produktų atveju, ir laikantis susitarimuose, sudarytuose pagal Sutarties 300 straipsnį, nustatytų ribų skirtumas tarp tokių kainų arba biržos kainų ir Bendrijos kainų gali būti dengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

Eksporto grąžinamoji išmoka už žaliavinį cukrų neturi viršyti grąžinamosios išmokos už baltąjį cukrų.

2. Gali būti numatyta eksporto grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies f, g ir h punktuose išvardytus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant arba V priede nurodytų prekių pavidalu.

Nustatant grąžinamosios išmokos dydį už kiekvieną 100 kilogramų sausųjų medžiagų, visų pirma atsižvelgiama į:

a) grąžinamąją išmoką, taikomą už produktų klasifikuojamų pagal 1702 30 91 KN kodą eksportą;

b) grąžinamąją išmoką, taikomą už 1 straipsnio 1 dalies d punkte minimų produktų eksportą;

c) numatomo eksporto ekonominius aspektus.

3. Grąžinamosios išmokos, taikomos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus V priede išvardytų prekių pavidalu, negali būti didesnės nei tos, kurios taikomos tokiems pat produktams tada, kai jie eksportuojami vėliau jų neperdirbant.

▼B

4. Nustatomas toks kiekių, kurie gali būti eksportuojami gaunant grąžinamąją išmoką, paskirstymo būdas, kuris:

a) geriausiai atitinka produkto rūšį ir atitinkamos rinkos padėtį, o atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą – leidžia veiksmingiausiai panaudoti prieinamus išteklius, tačiau nediskriminuoja smulkiųjų ir stambiųjų eksportuotojų;

b) kuo mažiau varžo eksportuotojus administravimo atžvilgiu, tačiau nepaneigia administravimo reikalavimų;

c) nediskriminuoja eksportuotojų.

5. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis priklausomai nuo paskirties vietos, jei tai sąlygoja padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Jos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) skelbiant konkursą dėl produktų, kuriems tokia tvarka buvo nustatyta praeityje.

Intervencijos laikotarpiu Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva prireikus gali koreguoti reguliariais laiko tarpais nustatomą kompensaciją.

Paraiškos, pateiktos paskelbus konkursą, nesvarstomos, jei nepateikiamas užstatas. Jei konkurso dalyviai neįvykdė arba tik iš dalies įvykdė konkurso įpareigojimus, visas arba dalis užstato prarandama, išskyrus *force majeure* atveju.

1 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktuose išvardytiems nedenatūruotiems produktams, eksportuojamiems jų toliau neperdirbant, papildomai taikomos 28, 29 ir 30 straipsnių nuostatos.

6. Nustatant grąžinamosios išmokos dydį, visų pirma būtina atsižvelgti į būtinybę siekti pusiausvyros tarp Bendrijos pagrindinių žemės ūkio produktų, perdirbtų prekių pavidalu eksportuojamų į trečiąsias šalis, ir produktų, iš trečiųjų šalių įsileistų perdirbti, naudojimo.

7. Grąžinamosios išmokos už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, suteikiamos pateikus paraišką bei atitinkamą eksporto licenciją.

8. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, skiriama tokia grąžinamoji išmoka, kokia yra taikoma paraiškos licencijai gauti pateikimo dieną, o diferencijuotos grąžinamosios išmokos atveju – taikoma tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskirties vietai arba

b) faktinei paskirties vietai, jei ji nesutampa su nurodyta licencijoje. Šiuo atveju skiriama suma neturi viršyti sumos, nustatytos licencijoje nurodytai paskirties vietai.

Kad šia straipsnio dalimi dėl jos lankstumo nebūtų piktnaudžiaujama, gali būti imtasi atitinkamų priemonių.

9. Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka 7 ir 8 dalių nuostatos gali būti taikomos 1 straipsnyje išvardytiems produktams, eksportuojamiems V priede išvardytų prekių pavidalu.

10. 1 straipsnyje išvardytiems produktams, už kuriuos 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka grąžinamosios išmokos išmokamos už pagalbos maistu operacijas, gali būti netaikomos 7 ir 8 dalies nuostatos.

11. Grąžinamoji išmoka išmokama pateikus įrodymus:

— kad produktai yra eksportuoti iš Bendrijos

ir

— kad diferencijuotos grąžinamosios išmokos atveju produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskirties vietą arba kitą paskirties vietą, kuriai buvo nustatyta grąžinamoji išmoka, nepažeidžiant 8 dalies pirmos

▼B

pastraipos b punkto nuostatos. Tačiau 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka šiai taisyklei gali būti padarytos išimtys, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti nustatytos papildomos taisyklės.

12. Už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus nedenatūruotus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, grąžinamoji išmoka nesuteikiama, jei jie nebuvo atitinkamai:

a) gauti iš Bendrijoje išaugintų cukrinių runkelių arba cukranendrių;

b) importuoti į Bendriją pagal 35 straipsnio nuostatas;

c) gauti iš kurio nors pagal 35 straipsnio nuostatas importuotų produktų.

13. Grąžinamoji išmoka nesuteikiama už 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytus nedenatūruotus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, kurie nėra Bendrijos kilmės arba nėra gauti iš cukraus, importuoto į Bendriją remiantis 12 dalies b punkto nuostatomis, ar iš 12 dalies c punkte nurodytų produktų.

14. Kiekių apribojimų, numatytų susitarimuose, sudarytuose remiantis Sutarties 300 straipsniu, laikymąsi garantuoja šiuose susitarimuose numatytiems referenciniams laikotarpiams išduodamos ir atitinkamiems produktams taikomos eksporto licencijos.

15. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant nuostatas dėl nepaskirtų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo ir V priedo pakeitimų. Tačiau taisyklės, reglamentuojančios 6 dalies taikymą 1 straipsnyje nurodytiems produktams, eksportuojamiems V priede išvardytų prekių pavidalu, priimamos Reglamento (EB) Nr. 3448/93 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

28 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas nustatant grąžinamąsias išmokas už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus nedenatūruotus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant.

2. Jei grąžinamosios išmokos už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus produktus nustatomos reguliariais laiko tarpais:

a) grąžinamosios išmokos nustatomos kas dvi savaites.

Tačiau 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka toks nustatymas gali būti nutrauktas, jei nustatoma, kad Bendrijoje nėra cukraus perteklius, kurį būtų galima eksportuoti pasaulinės rinkos kainomis. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka neskiriama;

b) nustatant šią grąžinamąją išmoką, atsižvelgiama į padėtį Bendrijos ir pasaulinėje rinkoje, ypač į:

— baltojo cukraus intervencinę kainą Bendrijos rajone, kuriame perteklius yra didžiausias, arba žaliavinio cukraus intervencinę kainą Bendrijos rajone, kuri yra laikomas tipiniu šios rūšies cukraus eksportuotoju,

— cukraus transportavimo iš pirmoje įtraukoje minėtų rajonų į Bendrijos uostus arba kitus jos eksporto punktus išlaidas,

— prekybos išlaidas ir visas perkrovimo iš vieno laivo į kitą, transporto bei pakavimo išlaidas, susidariusias parduodant cukrų pasaulinėje rinkoje,

— pasaulinėje rinkoje užregistruotas cukraus kainas arba biržos kainas,

— siūlomo eksporto ekonominį aspektą ir

— ribas, numatytas susitarimuose, sudarytuose remiantis Sutarties 300 straipsniu.

3. Jei grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus produktus nustatoma konkurso tvarka:

a) konkurso tikslas – nustatyti grąžinamosios išmokos dydį;

▼B

b) valstybių narių kompetentingos institucijos skelbia konkursus remdamosi instrumentu, turinčiu juridinę galią visose valstybėse narėse. Šiame instrumente nustatomos konkurso sąlygos, turinčios garantuoti vienodą visų Bendrijoje įsikūrusių asmenų galimybę dalyvauti konkurse;

c) prie konkurso sąlygų priskiriamas paraiškų padavimo terminas. Per tris darbo dienas nuo šio termino pabaigos, atsižvelgiant į gautas paraiškas 42 straipsnio 2 dalyje straipsnyje nurodyta tvarka nustatomas maksimalus grąžinamosios išmokos dydis šiame konkurse. Apskaičiuojant maksimalų dydį būtina atsižvelgti į pasiūlą bei kainas Bendrijoje, pasaulinės rinkos kainas bei galimas pasaulines realizavimo rinkas ir cukraus eksportavimo išlaidas.

Ta pačia tvarka gali būti nustatomas maksimalus kiekis tonomis;

d) jei eksportas gali būti vykdomas taikant grąžinamąją išmoką, kuri yra mažesnė nei nustatyta atsižvelgiant į Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumą, ir jei eksportuojama į konkrečią paskirties vietą, gali būti pareikalauta, kad valstybių narių kompetentingos institucijos skelbtų atskirą konkursą, kurio sąlygose būtų numatyta:

— galimybė pateikti paraišką bet kuriuo metu, kol konkursas dar nesibaigė, ir

— maksimalus grąžinamosios išmokos dydis, apskaičiuojamas atsižvelgiant į tokiam eksportui taikomus reikalavimus;

e) jeigu paraiškoje nurodytas grąžinamosios išmokos dydis:

— viršija nustatytą maksimalų dydį, valstybių narių kompetentingos institucijos paraišką atmeta,

— neviršija maksimalaus dydžio, šios institucijos nustato minimoje paraiškoje nurodytą grąžinamosios išmokos dydį.

4. Už žaliavinį cukrų:

a) grąžinamoji išmoka nustatoma I priede apibūdintai standartinei kokybei;

b) 2 dalies a punkte reglamentuojamos reguliariai nustatomos grąžinamosios išmokos:

— negali būti didesnės kaip 92 % grąžinamosios išmokos, nustatytos tam pačiam laikotarpiui už baltąjį cukrų. Tačiau ši riba netaikoma grąžinamosioms išmokoms, kurios turi būti nustatytos karameliniam cukrui,

— kiekvienu minimo produkto eksporto operacijos atveju daugiamos iš perskaičiavimo koeficiento, kuris gaunamas dalijant eksportuojamo žaliavinio cukraus išeigą, apskaičiuojamą remiantis I priedu, iš 92;

c) konkurso metu nustatomas 3 dalies c punkte numatytas maksimalus dydis negali sudaryti daugiau kaip 92 % maksimalaus dydžio, tuo pačiu metu pagal tą pačią dalį nustatyto baltajam cukrui.

29 straipsnis

1. Grąžinamoji išmoka už 1 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytus nedenatūruotus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, nustatoma kiekvieną mėnesį atsižvelgiant į:

a) melasos kainą, kuria remiasi cukraus gamintojai, apskaičiuodami pajamas, gautas pardavus melasą, kad galėtų nustatyti bazinę runkelių kainą atitinkamais prekybos metais;

b) melasos kainas ir potencialias jos realizavimo rinkas Bendrijoje;

c) pasaulinėje rinkoje užregistruotas melasos kainas arba biržos kainas;

d) numatomo eksporto ekonominį aspektą.

Tačiau 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka reguliarus kompensacijos nustatymas gali būti nutrauktas, jei paaiškėja, kad Bendrijoje nėra melasos pertekliaus, kurį būtų galima eksportuoti pasaulinės rinkos kainomis. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka neskiriama.

▼B

2. Ypatingomis aplinkybėmis grąžinamosios išmokos dydis konkurso tvarka gali būti nustatomas konkretiems kiekiams ir konkretiems Bendrijos rajonams. Konkurso tikslas – nustatyti grąžinamosios išmokos dydį.

Suinteresuotos valstybės narės kompetentingos institucijos skelbia konkursą remdamosi oficialiu leidimu, kuriame nurodytos konkurso skelbimo sąlygos; šios sąlygos visiems Bendrijoje įsikūrusiems asmenims privalo garantuoti vienodas galimybes dalyvauti konkurse.

30 straipsnis

1. Kiekvieną mėnesį nustatomas grąžinamosios išmokos už 1 straipsnio 1 dalies d punkte išvardytus nedenatūruotus produktus, eksportuojamus vėliau jų neperdirbant, bazinis dydis. Tačiau 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka reguliarus nustatymas gali būti nutrauktas, jei sustabdomas periodiškas grąžinamosios išmokos už baltąjį cukrų, kuris toliau neperdirbamas, nustatymas. Tokiu atveju grąžinamoji išmoka nesuteikiama.

2. Grąžinamosios išmokos už 1 dalyje nurodytus produktus, išskyrus sorbozę, bazinis dydis sudaro vieną šimtąją dydžio, gauto atsižvelgiant į:

a) baltojo cukraus intervencinės kainos didžiausią perteklių turinčiame Bendrijos rajone tą mėnesį, kuriam nustatomas bazinis dydis, ir pasaulinėje rinkoje užregistruotų baltojo cukraus kainų arba biržos kainų skirtumą;

b) būtinybę nustatyti pusiausvyrą tarp:

   — Bendrijos pagrindinių produktų naudojimo gaminant perdirbtas prekes, skirtas eksportuoti į trečiąsias šalis, ir

   — trečiųjų šalių produktų, įvežtų perdirbti, naudojimo.

3. Grąžinamosios išmokos už sorbozę bazinis dydis yra lygus baziniam grąžinamosios išmokos dydžiui, atėmus iš jo vieną šimtąją galiojančios gamybos grąžinamosios išmokos dalį.

4. Grąžinamosios išmokos bazinis dydis gali būti taikomas tik kai kuriems 1 straipsnio 1 dalies d punkte išvardytiems produktams.

31 straipsnis

Tiek, kiek reikia, kad būtų tinkamai vykdomas bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas, Komisija 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali visiškai arba iš dalies uždrausti taikyti laikinojo įvežimo perdirbti tvarką 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams.

32 straipsnis

1. Bendrosios taisyklės dėl kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo bei specialiosios taisyklės dėl jos taikymo yra taikomos šiame reglamente reglamentuojamų produktų tarifų klasifikacijai; tarifų nomenklatūra, kurią sąlygoja šio reglamento taikymas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip arba remiantis pagal jį priimta taisykle, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

a) apmokestinti bet kokiu privalomuoju mokėjimu, kuris yra lygiaverčio poveikio muitui;

b) taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba lygiaverčio poveikio priemonę.

33 straipsnis

1. Jei cukraus kaina pasaulinėje rinkoje viršija intervencinę kainą, gali būti numatyta šiam cukrui taikyti eksporto mokestį. Šis mokestis yra privalomas tada, kai baltojo arba žaliavinio cukraus CIF kaina yra didesnė nei intervencinė kaina, prie jos pridėjus 10 %.

Eksporto mokestis gali būti nustatomas konkurso tvarka. Visais kitais atvejais taikytinas toks mokestis, koks yra taikomas eksportavimo dieną.

▼B

2. Kai baltojo arba žaliavinio cukraus CIF kaina yra didesnė nei intervencinė kaina, pridėjus prie jos 10 %, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, gali nuspręsti skirti šiam produktui importo subsidiją.

Kai nustatoma, kad Bendrijos turimų atsargų nepakanka:

a) patenkinti Bendrijos reikmes arba

b) patenkinti daugiausia suvartojančio Bendrijos regiono reikmes,

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, nusprendžia suteikti importo subsidiją ir nustatyti jos įgyvendinimo taisykles. Tos taisyklės visų pirma nustato subsidijuojamo baltojo ir žaliavinio cukraus kiekį, subsidijos taikymo trukmę, o prireikus – ir importuojančius regionus.

3. 42 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatomos:

a) 1 ir 2 dalyje nurodytos CIF kainos;

b) konkurso tvarka nustatomi eksporto mokesčiai;

c) kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtos nuostatos dėl 1 straipsnio 1 dalies b, c, d, f, g ir h punktuose nurodytų produktų, panašios į 1 ir 2 dalių nuostatas.

4. Kitus dydžius, išskyrus nurodytus 3 dalyje, kuriuos sąlygoja šio straipsnio taikymas, nustato Komisija.

34 straipsnis

1. Jei dėl importo arba eksporto vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų rinka Bendrijoje yra sutrikdoma arba jai gresia rimti sutrikimai, galintys sutrukdyti pasiekti Sutarties 33 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie sutrikimai arba jų grėsmė išnyks.

Taryba, laikydamasi Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje numatytos tvarkos, priima bendrąsias šios dalies įgyvendinimo taisykles ir nustato atvejus, kada valstybės narės gali imtis saugos priemonių, bei jų ribas.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva sprendžia dėl būtinų priemonių; apie tas priemones pranešama valstybėms narėms, ir jos taikomos nedelsiant. Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija priima sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo.

3. Apie Komisijos numatytas priemones valstybės narės gali pranešti Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo informuotos. Taryba susirenka nedelsdama. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti aptariamą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas laikantis Bendrijos įsipareigojimų, kylančių iš susitarimų, sudarytų remiantis Sutarties 300 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

2 SKYRIUS

Lengvatinio importo tvarka

35 straipsnis

36, 37 ir 38 straipsniai taikomi cukranendrių cukrui (toliau – lengvatinėmis sąlygomis įvežamas cukrus), klasifikuojamam pagal 1701 KN kodą, pagamintam VI priede išvardytose valstybėse ir importuojamam į Bendriją pagal:

a) AKR-EB Partnerystės susitarimo IV priedo 3 protokolą;

b) Europos Bendrijos ir Indijos Respublikos susitarimą dėl cukranendrių cukraus.

▼B

36 straipsnis

Jei pagal 35 straipsnio nuostatas importuojamo lengvatinėmis sąlygomis įvežamo cukraus, kurį įsigijo Bendrijos paskirtos intervencinės agentūros arba kiti įgaliotiniai, kokybė nukrypsta nuo standartinės, garantuotos kainos koreguojamos jas didinant arba mažinant.

37 straipsnis

1. Pagal 35 straipsnio nuostatas importuojamam lengvatinėmis sąlygomis įvežamam cukrui importo muitas netaikomas.

2. Lengvatinėmis sąlygomis įvežamam cukrui netaikomos išlygos dėl 32 straipsnio 2 dalyje nurodytų draudimų.

38 straipsnis

1. Nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų pramonės įmonėms, rafinuojančioms lengvatinėmis sąlygomis įvežamą žaliavinį cukranendrių cukrų, tam tikslui importuojamą į Bendriją pagal 35 straipsnio nuostatas, kaip intervencijos priemonė skiriama sureguliavimo pagalba.

2. 1 dalyje minėta pagalba gali būti suteikiama tik tiems 35 straipsnio reikalavimus atitinkantiems cukraus kiekiams, kurie 7 straipsnio 4 dalyje nurodytose įmonėse yra perdirbami į baltąjį cukrų. Pagalba baltojo cukraus gamybai yra 0,10 euro už 100 kilogramų į baltąjį cukrų perskaičiuoto cukraus.

3. Norint atstatyti cukraus ir lengvatinėmis sąlygomis įvežamo cukraus kainų pusiausvyrą, 1 dalyje nurodytu laikotarpiu 7 straipsnio 4 dalyje minėtoms rafinavimo įmonėms suteikiama papildoma bazinė 0,10 euro pagalba už 100 kg į baltąjį cukrų perskaičiuoto cukraus, kad jos galėtų rafinuoti Prancūzijos užjūrio departamentuose pagamintą žaliavinį cukranendrių cukrų.

4. Sureguliavimo pagalba ir papildoma pagalba koreguojamos atsižvelgiant į cukraus sektoriaus ekonomines tendencijas, ypač į gamybos ir rafinavimo ribas.

5. Remiantis 7 straipsnio 4 dalies antra pastraipa ir nustatytinomis sąlygomis šio straipsnio 1—3 dalyse numatyta pagalbos schema gali būti taikoma ir žaliaviniam cukrui, pagamintam iš Bendrijoje išaugintų ir 7 straipsnyje minimose įmonėse rafinuotų runkelių.

6. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl 4 dalyje minėto koregavimo.

39 straipsnis

1. Siekiant užtikrinti tinkamą 7 straipsnio 4 dalyje minimų Bendrijos rafinavimo įmonių aprūpinimą atsargomis, 38 straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu žaliavinių cukranendrių cukraus (toliau – ypatingasis lengvatinėmis sąlygomis įvežamas cukrus), pagaminto 35 straipsnyje nurodytose ir kitose valstybėse, su kuriomis sudaryti susitarimai, laikantis juose nustatytų sąlygų, visų pirma minimalios pirkimo kainos, kurią turi mokėti cukraus rafinuotojai, importui taikomas sumažintas muitas (toliau – specialusis muitas).

▼A1

Nukrypstant nuo 7 straipsnio 4 dalies, didžiausia spėjama atsargų paklausa cukraus gamybos įmonėms Slovėnijoje yra 19 585 tonų.

▼B

2. Taikant šio straipsnio 1 dalį ir nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, didžiausi prognozuojami toliau nurodytų valstybių rafinavimo įmonių prekybos metais atsargų poreikiai, išreikšti baltuoju cukrumi, yra tokie:

a) Suomijos	–59 925 tonos;
b) Prancūzijos metropolijų	–296 627 tonos;
c) kontinentinės Portugalijos	–291 633 tonos;
d) Jungtinės Karalystės	–1 128 581 tona.

▼B

3. Nepažeidžiant 5 dalies, remiantis išsamia kiekvienų prekybos metų arba jų dalies Bendrijos žaliavinio cukraus tiekimo balanso prognoze, nustatomi žaliavinio cukranendrių ir žaliavinio runkelių cukraus kiekiai, pagaminti iš Bendrijoje išaugintų žaliavų, jas išskiriant arba neišskiriant pagal kilmę. Šis balansas per einamuosius prekybos metus gali būti iš naujo tikrinamas.

Nustatant šiuos kiekius, į kiekvieną balansą įtraukiami tokie cukraus iš Prancūzijos užjūrio departamentų ir lengvatinėmis sąlygomis įvežamo, tiesioginiam vartojimui skirto cukraus kiekiai, kokie nustatyti 1994—1995 prekybos metams, iš jų atėmus kiekį, kurį tais prekybos metais numatoma suvartoti tuose departamentuose. Jei balansas rodo, kad turimų kiekių nepakaks 2 dalyje nustatytiems maksimaliems poreikiams patenkinti, nustatomos būtinos priemonės, leidžiančios suinteresuotoms valstybėms narėms importuoti trūkstamą kiekį kaip ypatingąjį lengvatinėmis sąlygomis įvežamą cukrų, laikantis 1 dalyje minėtuose susitarimuose numatytų priemonių dėl importavimo taikant specialią muito normą.

4. Išskyrus *force majeure* atvejus, jei didžiausi valstybės narės prognozuojami poreikiai, nustatyti 2 dalyje arba atlikus 5 dalyje numatytą peržiūrėjimą, yra viršijami, perteklius apmokestinamas, o mokesčio dydis yra lygus visai tais prekybos metais galiojančiai muito normai, pridėjus 38 straipsnyje minimą pagalbą, o atitinkamais atvejais – ir didžiausią tais prekybos metais užregistruotą papildomą muito normą.

Tačiau kalbant apie lengvatinį žaliavinį cukrų, tuo atveju, kai buvo atliktas peržiūrėjimas pagal 5 dalį, kiekiai, viršijantys iš naujo peržiūrėtus didžiausius prognozuojamus poreikius, 2 dalyje nustatytų kiekių ribose intervencinėms agentūroms gali būti parduodami 36 straipsnyje nustatytomis sąlygomis, jei jų neįmanoma pateikti į rinką Bendrijoje.

5. Jei taikomos 10 straipsnio 3, 4, 5 ir 6 dalių nuostatos, šio straipsnio 2 dalyje minima didžiausių prognozuojamų poreikių suma konkrečiais prekybos metais mažinama tokiu kiekiu, kuris lygus ypatingojo lengvatinėmis sąlygomis įvežamo cukraus rūšių sumą, reikalingą patenkinti didžiausius prognozuojamus poreikius, nustatytus remiantis šio straipsnio 3 dalimi ir sumažintą tokiu pat procentu, koks buvo taikomas 10 straipsnio 5 dalyje reglamentuojamo Bendrijos cukraus pagrindinių A kiekių sumai.

Didžiausių poreikių sumažinimas paskirstomas suinteresuotoms valstybėms narėms atsižvelgiant į 2 dalyje kiekvienai iš jų nustatyto kiekio ir ten pat nustatytų kiekių sumos santykį.

6. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač dėl 1 dalyje minėtų susitarimų įgyvendinimo ir administravimo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtos priemonės, būtinos siekiant išvengti cukraus rinkos trikdymų pasikeitus kainų lygiams, pereinant iš vienų prekybos metų į kitus arba tais pačiais prekybos metais.

41 straipsnis

Valstybės narės ir Komisija perduoda viena kitai informaciją, būtiną norint įgyvendinti šį reglamentą.

Šios informacijos perdavimo ir platinimo taisyklės nustatomos 42 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

▼B

42 straipsnis

1. Komisijai padeda Cukraus verslo vadybos komitetas (toliau – komitetas).

2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai. Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

43 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kokį klausimą, kurį jam savo iniciatyva arba valstybių narių atstovų prašymu perdavė pirmininkas.

44 straipsnis

1 straipsnio 1 dalyje išvardytos prekės, pagamintos arba gautos iš produktų, kuriems netaikomos Sutarties 23 straipsnio 2 dalies ir 24 straipsnio nuostatos, nepriimamos laisvam cirkuliavimui Bendrijoje.

45 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

46 straipsnis

1. Italijai yra leidžiama cukrinių runkelių augintojams, o prireikus ir cukraus gamintojams, suteikti ne didesnę kaip 5,43 euro už 100 kilogramų baltojo cukraus sureguliavimo pagalbą, skirtą pagaminti atitinkamą kiekį cukraus remiantis kiekvienos cukrų gaminančios įmonės A ir B kvotomis šiuose regionuose: Abrucyje, Molizėje, Apulijoje, Sardinijoje, Kampanijoje, Bazilikatoje, Kalabrijoje ir Sicilijoje.

2. Tačiau kai tai yra reikalinga dėl išskirtinių reikalavimų, susijusių su tuose regionuose įgyvendinamais cukraus pramonės restruktūrizavimo planais, Italija, atsižvelgdama į konkrečius prekybos metus, gali koreguoti 1 dalyje minimą pagalbą. Taikydama Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnius, Komisija visų pirma nustato, ar ši pagalba derinasi su restruktūrizavimo planais.

3. Ispanijai yra leidžiama jos teritorijoje įsikūrusiems cukranendrių augintojams suteikti ne didesnę kaip 7,52 euro už 100 kilogramų baltojo cukraus sureguliavimo pagalbą, skirtą pagaminti atitinkamą cukraus kiekį remiantis kiekvienos cukranendrių cukrų gaminančios įmonės A ir B kvotomis.

4. Portugalijai yra leidžiama jos kontinentinėje teritorijoje įsikūrusiems runkelių augintojams suteikti ne didesnę kaip 3,11 euro už 100 kilogramų baltojo cukraus sureguliavimo pagalbą, skirtą pagaminti atitinkamą cukraus kiekį remiantis kiekvienos cukrų gaminančios įmonės A ir B kvotomis.

5. Suomijai yra leidžiama suteikti vienodo dydžio kompensacijas už C cukraus, pagal 14 straipsnio nuostatas perkelto į kitus prekybos metus, sandėliavimo išlaidas. 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos išsamios šios dalies įgyvendinimo taisyklės.

6. Suinteresuotos valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi kiekvienais prekybos metais remdamosi 1–5 dalių nuostatomis.

7. Šis straipsnis taikomas nuo 2001—2002 iki 2005—2006 prekybos metų.

47 straipsnis

1. Kalbant apie žemės ūkio veiklą, kuri yra šio reglamento taikymo sritis, valstybės narės patvirtina aplinkosaugos priemones, kurios, jų nuomone, yra tinkamos atsižvelgiant į padėtį, susijusią su žemės ūkio paskirties žemės naudojimu ir atspindinčią galimą minėtos veiklos

▼B

poveikį aplinkai. Šios priemonės nustatomos atsižvelgiant į aplinkosaugos reikalavimus, susijusius su topografinėmis, dirvos bei klimato sąlygomis minimuose rajonuose, laistymui skirto vandens valdymą, rotacijos sistemas ir auginimo būdus, kurie galėtų pagerinti aplinką. Prireikus valstybės narės, laikydamosi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių, padeda žemės ūkio produkcijos cukraus sektoriuje augintojams mokslo tiriamųjų programų pagalba, kurių tikslas – plėtoti kuo ekologiškesnius auginimo būdus, ir paskelbdami šių programų rezultatus.

2. Valstybės narės nustato atitinkamas baudas, proporcingas pasekmių aplinkai pavojingumui, kai nesilaikoma šio straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkosaugos reikalavimų.

3. Valstybės narės iki 2002 m. birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą apie aplinkosaugos padėtį, susijusią su žemės ūkio produkcijos cukraus sektoriuje gamyba, ir apie nacionalinių priemonių, patvirtintų remiantis 1 ir 2 dalimis, poveikį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIKINOSIOS IR GALUTINĖS NUOSTATOS

48 straipsnis

2000—2001 prekybos metais pagal Reglamento (EB) Nr. 2038/1999 nuostatas sandėliavimo išlaidoms taikytos kompensavimo sistemos neigiamas balansas yra grąžinamas sistemai, o teigiamas – krediuojamas remiantis 2001—2002 prekybos metams taikoma šio reglamento 15 ir 16 straipsnyje nurodyta sistema.

Cukraus, kuris 2001 m. birželio 30 d. buvo sandėliuojamas taikant Reglamente (EB) Nr. 2038/1999 numatytą sandėliavimo išlaidų kompensavimo sistemą, realizavimo turint tikslą surinkti sandėliavimo mokestį data yra 2001 m. birželio 30 d.

49 straipsnis

Šiuo reglamentu panaikinami reglamentai (EB) Nr. 2038/1999, (EEB) Nr. 206/68, (EEB) Nr. 431/68, (EEB) Nr. 447/68, (EEB) Nr. 2049/69, (EEB) Nr. 793/72, (EEB) Nr. 741/75, (EEB) Nr. 1358/77, (EEB) Nr. 1789/81, (EEB) Nr. 193/82, (EEB) Nr. 1010/86 ir (EEB) Nr. 2225/86.

Nuorodos į reglamentus (EB) Nr. 2038/1999, (EEB) Nr. 206/68, (EEB) Nr. 431/68, (EEB) Nr. 793/72, (EEB) Nr. 741/75 ir (EEB) Nr. 193/82 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turi būti suprantamos taip, kaip nurodyta VII priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

50 straipsnis

1. Komisija gali priimti bet kokias pereinamojo laikotarpio priemones, kad užtikrintų sklandų perėjimą nuo 2000—2001 prekybos metams galiojančių priemonių prie tų, kurias 42 straipsnio 2 dalyje nurodoma tvarka nustatė šis reglamentas. Tokios priemonės gali nukrypti nuo šio reglamento.

2. Komisija, remdamasi jos atliktais rinkos padėties tyrimais, visais kvotų sistemos aspektais, kainomis, prekybiniais santykiais ir konkurencijos didėjimo, kylančio iš Europos Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų, analize, 2003 metų pradžioje pateikia ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus.

51 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

▼B

Jis taikomas nuo 2001—2002 prekybos metų.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

I punktas

STANDARTINĖ BALTOJO CUKRAUS KOKYBĖ

1. Standartinės kokybės baltojo cukraus charakteristikos yra šios:
   a) gera būklė, autentiška ir prekinė kokybė; sausas, vientisų granuliuotų kristalų pavidalo, birus;
   b) minimali poliarizacija – 99,7°;
   c) maksimalus drėgnumas – 0,06 %;
   d) maksimalus invertuoto cukraus kiekis – 0,04 %;
   e) antroje dalyje nustatytų taškų bendras skaičius neturi būti didesnis kaip 22, o atskirai – ne daugiau, kaip:
      — peleningumo kiekis – 15 taškų,
      — spalvos rūšis, nustatoma taikant Brunsviko žemės ūkio instituto metodą (toliau – Brunsviko metodas) – 9 taškai,
      — tirpalo nusidažymas, nustatomas taikant Tarptautinės komisijos vienodiems cukraus analizės metodams nustatyti metodą (toliau – ICUMSA metodas) – 6 taškai.
2. Vienas taškas atitinka:
   a) 0,0018 % pelenų, nustatytų taikant ICUMSA metodą esant 28° Brix;
   b) 0,5 spalvos rūšies, nustatomos taikant Brunsviko metodą, vienetų;
   c) 7,5 tirpalo nusidažymo, nustatomo taikant ICUMSA metodą, vienetų.
3. Faktorių, nurodytų 1 dalyje, nustatymo metodai taikomi šiems faktoriams nustatyti, kai vykdomos intervencijos priemonės.

II punktas

ŽALIAVINIO CUKRAUS STANDARTINĖ KOKYBĖ

1. Standartinės kokybės žaliavinis cukrus yra cukrus, kurio išeiga – 92 %.
2. Žaliavinio runkelių cukraus išeiga nustatoma iš to cukraus poliarizacijos laipsnio atėmus:
   a) jame esantį pelenų kiekį procentais, padaugintą iš keturių;
   b) invertuoto cukraus kiekį procentais, padaugintą iš dviejų;
   c) skaičių 1.
3. Cukranendrių cukraus išeiga apskaičiuojama iš to cukraus poliarizacijos laipsnio, padauginto iš dviejų, atėmus 100.

▼B

II PRIEDAS

STANDARTINĖ CUKRINIŲ RUNKELIŲ KOKYBĖ

Standartinės kokybės runkeliai:

a) turi būti geros būklės, autentiškos ir prekinės kokybės;

b) priėmimo punkte juose turi būti 16 % cukraus.

▼B

III PRIEDAS

RUNKELIŲ ĮSIGIJIMO SĄLYGOS

I punktas

Šiame priede:

1) Sutarties šalys – tai:

   a) cukraus gamintojai (toliau – gamintojai);

   b) runkelių pardavėjai (toliau – pardavėjai);

2) sutartis – tai pardavėjo ir gamintojo sudaryta runkelių tiekimo cukraus gamybai sutartis;

3) tarpšakinis prekybos susitarimas – tai:

   a) Bendrijos lygmens susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita nacionalinių gamintojų organizacijų grupės ir nacionalinių pardavėjų organizacijų grupės sutartis;

   b) susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita gamintojų bei atitinkamos valstybės narės pripažintos gamintojų organizacijos ir atitinkamos valstybės narės pripažintos pardavėjų asociacijos sutartis;

   c) įmonių įstatymo ir kooperatyvų įstatymo nuostatos, jei jos reguliuoja cukrų gaminančios įmonės arba kooperatyvo akcininkų ar narių cukrinių runkelių tiekimą;

   d) jei nėra sudaryta a arba b punkte nurodytų susitarimų – susitarimai, sudaryti anksčiau nei bet kuri gamintojų ir pardavėjų sutartis, jei šį susitarimui pritariantys pardavėjai gamintojui parduoda ne mažiau kaip 60 % visų gamintojo superkamų runkelių, iš kurių cukrus bus gaminamas viename arba keliuose fabrikuose.

II punktas

1. Sutartys sudaromos raštu, ir jose nurodomas konkretus runkelių kiekis.

2. Sutartyje nurodoma, ar gali būti tiekiamas papildomas runkelių kiekis ir kokiomis sąlygomis.

III punktas

1. Šis punktas taikomas tik tada, kai taikomas šio reglamento 19 straipsnis.

2. Sutartyse nurodomos šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies pradžioje minimų kiekių pirkimo kainos. 19 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose minimų kiekių pirkimo kainos negali būti mažesnės nei šio reglamento 4 dalyje nurodyta minimali kaina, taikoma konkrečiame auginimo rajone.

3. Sutartyse tiksliai nurodoma, kiek runkeliuose turi būti cukraus. Be to, jose pateikiama konversijos skalė su skirtingais cukraus kiekiais ir pateiktų cukraus kiekių pavertimo sutartyje nurodytu cukraus kiekiu koeficientais.

   Ši skalė remiasi skirtingą cukraus kiekį turinčių runkelių išeiga.

4. Pardavėjui ir gamintojui pasirašius sutartį dėl šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies pradžioje ir jos a punkte nurodytų runkelių tiekimo, visi to pardavėjo pristatyti kiekiai, perskaičiuoti remiantis 3 dalimi ir neviršijantys nurodytų sutartyje, laikomi pristatytais kiekiais, kaip apibrėžta 19 straipsnio 1 dalies pradžioje ir jos a punkte.

5. Gamintojai, gaminantys iš runkelių, dėl kurių jie prieš sėją pasirašė tiekimo sutartis, remdamiesi 19 straipsnio 1 dalies pradžia ir jos a punkto nuostatomis, mažiau cukraus nei numatyta pagal jų bazinę kvotą, paskirsto neperdirbtus runkelius pardavėjams, su kuriais jie prieš sėją pasirašė tiekimo sutartis.

   Tarpšakiniams prekybos susitarimams ši nuostata gali būti taikoma su išlygomis.

6. Gamintojas jokiomis aplinkybėmis negali reikalauti, kad pardavėjas atlygintų jam gamybos mokestį už runkelius, kuriuos pardavėjas pristatė remdamasis sutartimi, sudaryta pagal šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies pradžios ir jos a punkto nuostatas.

▼B

IV punktas

1. Į sutartį įtraukiamos nuostatos, reglamentuojančios runkelių pristatymo normalią trukmę ir išdėstymą.
2. Tokios nuostatos yra tos, kurios taikomos 2000—2001 prekybos metais atsižvelgiant į faktinės produkcijos lygį; tarpšakiniams prekybos susitarimams ši nuostata gali būti taikoma su išlygomis.►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

V punktas

1. Sutartyse numatomi runkelių surinkimo centrai.
2. Jei pardavėjai ir gamintojai jau yra pasirašę sutartį 2000—2001 prekybos metams, paliekami toje sutartyje tiems metams numatyti surinkimo centrai; tarpšakiniams prekybos susitarimams ši nuostata gali būti taikoma su išlygomis.►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄
3. Sutartyse numatoma, kad transportavimo iš surinkimo centrų išlaidas padengia gamintojas, laikydamasis atskirų susitarimų, pagrįstų iki 2001—2002 prekybos metų galiojančiomis vietinėmis taisyklėmis arba nusistovėjusia praktika. ►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄
4. Tačiau Danijoje, Ispanijoje, Suomijoje, Graikijoje, Airijoje, Portugalijoje ir Jungtinėje Karalystėje, kur runkeliai pristatomi gamyklai neapmokant transportavimo išlaidų, sutartyse reikalaujama, kad gamintojai prisidėtų prie transportavimo išlaidų, ir numatomi procentai ar sumos.

VI punktas

1. Sutartyse numatomi runkelių priėmimo punktai.
2. Kai pardavėjai ir gamintojai jau yra pasirašę sutartį 2000—2001 prekybos metams, paliekami sutartyje tiems metams numatyti priėmimo punktai; tarpšakiniams prekybos susitarimams ši nuostata gali būti taikoma su išlygomis. ►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

VII punktas

1. Sutartyse numatomas cukraus kiekis, nustatytinas poliarimetriniu būdu. Priimant runkelius, imamas jų pavyzdys.
2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nurodyta imti pavyzdžius kitame etape.

   Tokiais atvejais sutartyje nurodoma korekcija, kuri kompensuotų cukraus kiekio sumažėjimą nuo runkelių priėmimo iki pavyzdžių paėmimo.

VIII punktas

Sutartyse nurodoma, kad bendrąjį svorį, purvingumą ir cukringumą nustatytų:

a) gamintojas kartu su runkelių augintojų prekybos organizacija, jei tai numato tarpšakinis prekybos susitarimas;

b) gamintojas runkelių augintojų prekybos organizacijai prižiūrint;

c) gamintojas, prižiūrimas atitinkamos valstybės narės pripažinto eksperto, jei pardavėjas apmokės išlaidas;

d) gamintojas, jei tai numato iki 2000—2001 prekybos metų galiojančios vietinės taisyklės ar nusistovėjusi tvarka.►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

IX punktas

1. Sutartyse numatoma, kad pardavėjas mokėtų papildomą kainą, jeigu:

   a) keičiantis prekybos metams padidėja runkelių kaina;

   b) dėl runkelių kainos padidėjimo pakilus intervencinei kainai, atsargos, turimos keičiantis prekybos metams, nėra apmokestinamos.

▼B

Papildoma kaina apskaičiuojama šimtui kilogramų baltojo cukraus, pirmos pastraipos b punkte minėtą padidėjimą dauginant iš koeficiento, kuris yra lygus santykiui tarp:

— pagal A ir B kvotas pagaminto cukraus kiekių, neperkeltų į kitus prekybos metus remiantis šio reglamento 14 straipsniu ir perėjimo laikotarpiu sudarančių atsargas,

ir

— cukraus kiekių, kuriuos gamintojas pagamino ankstesniais prekybos metais pagal maksimalią kvotą ir kurie neperkeliami į kitus prekybos metus remiantis šio reglamento 14 straipsniu.

2. Tarpšakiniams prekybos susitarimams gali būti taikoma išlygos iš 1 dalies nuostatų.

Sutartyse nurodoma šių išlygų taikymo galimybė.

X punktas

1. Sutartyse reikalaujama, kad gamintojai viso pristatomų runkelių kiekio atžvilgiu atliktų vieną arba daugiau toliau nurodytų veiksmų; kai to kiekio dalys apdorojamos skirtingai, sutartyje nustatoma daugiau kaip vienas iš šių įpareigojimų:

a) pardavėjui nemokamai grąžinti iš gamyklos šviežias išspaudas, gautas iš pristatyto runkelių kiekio tonomis;

b) pardavėjui nemokamai grąžinti iš gamyklos dalį tų išspaudų išdžiovintų arba išdžiovintų ir pridėjus melasos;

c) pardavėjui grąžinti iš gamyklos išdžiovintas išspaudas; šiuo atveju gamintojas gali reikalauti, kad pardavėjas padengtų džiovinimo išlaidas;

d) pardavėjui sumokėti kompensaciją, nustatomą atsižvelgiant į minėtų išspaudų pardavimo galimybes.

2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta pristatyti išspaudas kitame etape nei nurodyta 1 dalies a, b ir c punktuose.

XI punktas

1. Sutartyse nustatomi išankstinio mokėjimo ir runkelių supirkimo kainos sumokėjimo terminai.

2. Tokie terminai yra tie, kurie taikomi 2000—2001 prekybos metams; tarpšakiniams prekybos susitarimams ši nuostata gali būti taikoma su išlygomis. ►A1 Čekijai, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai atitinkami prekybos metai yra 2003-2004 metai. ◄

XII punktas

Kai sutartyse yra nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame priede aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, jų nuostatos ir poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatoms.

XIII punktas

1. Į I punkto 3 dalies b punkte aprašytus tarpšakinius prekybos susitarimus įtraukiami straipsniai dėl arbitražo.

2. Kai Bendrijos, regioninio arba vietinio lygmens tarpšakiniuose prekybos susitarimuose yra nustatytos taisyklės, reglamentuojančios šiame reglamente aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, jų nuostatos ir poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatoms.

3. Šiuose susitarimuose visų pirma gali būti nustatomi šie dalykai:

a) runkelių kiekių, kuriuos gamintojas nusprendžia nusipirkti dar prieš sėją, kad gamintų cukrų pagal bazinę kvotą, paskirstymo pardavėjams taisyklės;

b) III punkto 5 dalyje nurodyto paskirstymo taisyklės;

c) III punkto 3 dalyje nurodyta konversijos skalė;

d) augintinų runkelių rūšių sėklų pasirinkimo ir tiekimo taisyklės;

e) minimalus cukraus kiekis, kuris turi būti pristatomuose runkeliuose;

f) reikalavimas, kad gamintojas ir pardavėjų atstovai tartųsi iki bus nustatyta runkelių pristatymo data;

▼B

g) priemokų išmokėjimas pardavėjams už per anksti arba per vėlai pristatytus runkelius;

h) informacija apie:

— X punkto 1 dalies b punkte minėtą išspaudų dalį,

— X punkto 1 dalies c punkte minėtas išlaidas,

— X punkto 1 dalies d punkte minėtą kompensaciją;

i) pardavėjui grąžinamų išspaudų atsiėmimas;

j) taisyklės, reglamentuojančios intervencinės kainos ir tikrosios pardavimo kainos skirtumo paskirstymą gamintojams ir pardavėjams.

XIV punktas

Jei nėra sudaryta tarpšakinio prekybos susitarimo dėl cukraus gamybai pagal bazinę kvotą skirtų runkelių, kuriuos gamintojas siūlosi pirkti dar prieš sėją, paskirstymo pardavėjams, suinteresuota valstybė narė gali pati nustatyti tokio paskirstymo taisykles.

Šios taisyklės įprastiniams kooperatyvus aprūpinantiems runkelių pardavėjams gali suteikti kitokias tiekimo teises nei tos, kurias jie turėtų, jei būtų šių kooperatyvų nariai.

▼B

IV PRIEDAS

IŠSAMIOS KVOTŲ PERDAVIMO IŠ VIENOS FIRMOS Į KITĄ TAISYKLĖS

I punktas

Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, jų nuomone, yra būtinos siekiant atsižvelgti į cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų interesus, susijusius su kvotų paskyrimu daugiau kaip vieną fabriką turinčiai cukrų gaminančiai įmonei.

II punktas

1. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, cukrų gaminančioms įmonėms jungiantis ar jas perleidžiant, arba perleidžiant cukraus fabrikus, A ir B kvotos koreguojamos taip:

   a) jei cukrų gaminančios įmonės jungiasi, valstybės narės naujajai įmonei paskiria tokias A ir B kvotas, kurios atitinka anksčiau šioms įmonės paskirtų A ir B kvotų sumą;

   b) perleidžiant cukrų gaminančią įmonę, valstybė narė perleistosios įmonės A ir B kvotas perduoda ją perėmusiai įmonei arba, jei perima kelios įmonės, paskirsto proporcingai kiekvienos iš jų perimtai produkcijai;

   c) jei perleidžiamas cukraus fabrikas, valstybė narė sumažina fabriko nuosavybės teisę perleidžiančios įmonės A ir B kvotas ir padidina cukrų gaminančios įmonės arba šį fabriką perkančių įmonių A ir B kvotas kiekiu, išskaičiuotu proporcingai jų perimtai produkcijai.

2. Jei dalis cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojų, kuriems tiesiogiai daromas poveikis 1 dalyje minėtais veiksmais, aiškiai išreiškia norą tiekti savo runkelius arba cukranendres šiuose veiksmuose nedalyvaujančiai cukrų gaminančiai įmonei, valstybė narė gali paskirti kvotas remdamasi įmonės, kuriai minėti augintojai ketina tiekti runkelius arba cukranendres, perimta produkcija.

3. Kai 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis yra uždaroma:

   a) cukrų gaminanti įmonė;

   b) vienas arba daugiau cukrų gaminančios įmonės fabrikų,

   valstybė narė gali tam tikrą su šiuo uždarymu susijusių kvotų dalį paskirti vienai arba kelioms cukrų gaminančioms įmonėms.

   Be to, ankstesnės pastraipos b punkte nurodytu atveju, jeigu kai kurie gamintojai aiškiai išreiškia norą tiekti savo runkelius arba cukranendres konkrečiai cukrų gaminančiai įmonei, valstybė narė gali paskirstyti šiuos runkelius arba cukranendres atitinkančią kvotų dalį įmonėms, kurioms minėti augintojai ketina juos tiekti.

4. Jei taikoma šio reglamento 19 straipsnio 3 dalyje minima išlyga, suinteresuota valstybė narė gali reikalauti, kad runkelių augintojai ir cukraus gamintojai, kurie naudojasi šia išimtimi, į savo tarpšakinius prekybos susitarimus įtrauktų specialius straipsnius, leidžiančius valstybėms narėms atitinkamais atvejais taikyti 2 ir 3 dalis.

5. Jei cukrų gaminančiai įmonei priklausantis fabrikas yra išnuomojamas, valstybė narė gali sumažinti įmonės, siūlančios išnuomoti tą fabriką, kvotas ir paskirti tokią dalį, kuria kvota buvo sumažinta, fabriką išsinuomojančiai ir ketinančiai gaminti jame cukrų įmonei.

   Jei sutartis baigiasi V punkto d punkte nurodytu trejų prekybos metų laikotarpiu, valstybė narė panaikina ankstesnėje pastraipoje aprašytą kvotų koregavimą nuo tos dienos, kurią įsigaliojo nuomos sutartis. Tačiau jeigu nuomos sutartis užbaigiama dėl *force majeure*, valstybė narė neprivalo panaikinti koregavimo.

6. Jei cukrų gaminanti įmonė nebegali užtikrinti, jog ji laikysis Bendrijos reglamentuose jai keliamų įpareigojimų cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojams, ir jei šią padėtį įvertino atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, valstybė narė gali vieneriems arba keleriems prekybos metams paskirti dalį kvotų vienai arba kelioms cukrų gaminančioms įmonėms proporcingai jų perimtai produkcijai.

▼B

7. Valstybė narė, suteikdama cukrų gaminančiai įmonei kainų ir realizavimo rinkų garantijas cukrinių runkelių perdirbimui į etilo alkoholį, gali, susitarusi su ta įmone ir atitinkamais runkelių augintojais, visą arba dalį cukraus gamybai skirtų kvotų vieneriems arba keleriems prekybos metams paskirti vienai arba kelioms įmonėms.

III punktas

Kai jungiasi arba yra perleidžiamos izogliukozę gaminančios įmonės, perleidžiami izogliukozę gaminantys fabrikai arba uždaroma viena arba daugiau izogliukozę gaminančių įmonių arba vienas ar daugiau šiai įmonei priklausančių fabrikų, valstybė narė izogliukozės gamybai skirtas kvotas gali paskirti vienai arba kelioms kitoms įmonėms neatsižvelgiant į tai, ar jos turi gamybos kvotą.

IV punktas

Priemonės, kurių imamasi remiantis II ir III punktais, gali įsigalioti tik tuo atveju, jei:

a) atsižvelgiama į kiekvienos suinteresuotos šalies interesus ir

b) atitinkama valstybė narė mano, kad šios priemonės gali pagerinti runkelių, cukranendrių ir cukraus gamybos sektorių struktūrą, ir

c) jos taikomos įmonėms, įsikūrusioms tame pačiame regione, kaip apibrėžta šio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje.

V punktas

Šiame priede:

a) „įmonių susijungimas“ – tai dviejų arba daugiau įmonių susijungimas į vieną;

b) „įmonės perleidimas“ – tai kvotą turinčios įmonės turto perdavimas vienai ar kelioms įmonėms arba to turto absorbavimas;

c) „fabriko perleidimas“ – tai nuosavybės teisės į techninį padalinį, įskaitant visą gamyklą, reikalingą atitinkamam produktui gaminti, perleidimas vienai arba kelioms įmonėms, kartu perduodant visą perleidžiančiosios įmonės produkciją arba jos dalį;

d) „fabriko išnuomojimas“ – tai techninio padalinio, įskaitant visą gamyklą, reikalingą cukrui gaminti, ir įmonės, įsikūrusios tame pačiame regione, kaip apibrėžta šio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje, kaip ir atitinkamas fabrikas, nuomos sutartis, kuri sudaroma ne mažiau kaip trejiems prekybos metams iš eilės ir kuri šalių susitarimu negali būti nutraukta iki trečiųjų prekybos metų pabaigos, jei, šiai sutarčiai įsigaliojus, fabriką išsinuomojusi įmonė gali būti laikoma vien tik cukrų gaminančia įmone.

VI punktas

II ir III punktuose paminėtos priemonės įsigalioja, jei įmonė arba fabrikas uždaromi, jungiasi arba yra perleidžiami:

a) nuo liepos 1 d. iki kitų metų sausio 31 d. – prekybos metais, kurie atitinka šį laikotarpį;

b) nuo tų pačių metų vasario 1 d. iki birželio 30 d. – po to laikotarpio prasidedančiais prekybos metais.

VII punktas

Jei valstybė narė taiko šio reglamento 12 straipsnio 2 dalį, pakoreguotas kvotas ji paskiria iki kovo 1 d., kad jos būtų taikomos kitais prekybos metais.

VIII punktas

Jei taikomi II ir III punktai, valstybės narės ne vėliau kaip per 15 dienų nuo VI punkte nurodytų laikotarpių pabaigos praneša Komisijai apie pakoreguotas A ir B kvotas.

▼B

IX punktas

Italijoje, Ispanijoje ir Prancūzijos užjūrio departamentuose perleidžiant kvotas remiantis šio reglamento 12 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje paminėtais restruktūrizavimo planais, cukrų gaminančia įmone gali būti laikoma techniniais, ekonominiais ir struktūriniais ryšiais susietų cukrų gaminančių įmonių grupė, esanti solidariai atsakinga dėl įsipareigojimų pagal Bendrijos taisykles, visų pirma runkelių ir cukranendrių augintojams.

▼B

V PRIEDAS

KN kodas	Prekių aprašymas
ex 0403	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba nekoncentruoti, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba nepridėta vaisių, riešutų arba kakavos:
0403 10	– Jogurtas;
0403 10 51 – 0403 10 99	Aromatintas, į kurį pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
0403 90	– Kiti;
0403 90 71 – 0403 90 99	– – Aromatinti, arba į kuriuos pridėta vaisių, riešutų arba kakavos
ex 0710	– Daržovės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), užšaldytos:
0710 40 00	– Cukriniai kukurūzai
ex 0711	– Konservuotos daržovės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais):
0711 90	– Kitos daržovės; daržovių mišiniai:
	– – Daržovės:
0711 90 30	– Cukriniai kukurūzai
1702 50 00	Chemiškai gryna fruktozė
ex 1704	Konditerijos gaminiai iš cukraus (įskaitant baltąjį šokoladą), neturintys kakavos, išskyrus subpozicijoje Nr. 1704 90 10 klasifikuojamą saldišaknės ekstraktą
1806	Šokoladas ir kiti maisto produktai, turintys kakavos
ex 1901	Salyklo ekstraktas; maisto produktai iš miltų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 40 % masės, nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų pozicijose Nr. 0401–0404, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės, nenurodyti kitoje vietoje:
1901 10 00	– Maisto produktai kūdikiams, supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes
1901 20 00	– Mišiniai ir tešlos, skirti kepinių, klasifikuojamų pozicijoje Nr. 1905, gamybai
1901 90	– Kiti:
	– – Kiti:
1901 90 99	– – – Kiti
ex 1902	Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti (mėsa arba kitais produktais) arba neįdaryti, taip pat paruošti arba neparuošti kitu būdu, pavyzdžiui, spageti, makaronai, vermišeliai, lazanja, *gnocchi*, ravioliai (koldūnai), *cannelloni*; kuskusas, paruoštas arba neparuoštas:
1902 20	– Įdaryti tešlos gaminiai, virti arba nevirti, paruošti arba neparuošti kitu būdu:
	– – Kiti
1902 20 91	– – – Virti
1902 20 99	– – – Kiti
1902 30	– Kiti tešlos gaminiai
1902 40	– Kuskusas:
1902 40 90	– – Kiti

▼B

KN kodas	Prekių aprašymas
1904	Paruošti maisto produktai, pagaminti išpučiant arba skrudinant javų grūdus arba javų grūdų produktus (pavyzdžiui, kukurūzų dribsnius); javai (išskyrus kukurūzus), turintys grūdų, dribsnių arba kitaip apdorotų grūdų pavidalą (išskyrus miltus, kruopas ir rupinius), apvirti arba paruošti kitu būdu, nenurodyti kitoje vietoje:
ex 1905	Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai:
1905 10 00	– Duoniniai traškučiai
1905 20	– Meduoliai su imbiero priedais ir panašūs produktai
▼M1	
	– Saldūs sausainiai; vafliai ir sausblyniai:
1905 31	– Saldūs sausainiai
1905 32	– Vafliai ir sausblyniai
▼B	
1905 40	– Džiūvėsiai, kepintos duonos arba pyrago riekelės ir panašūs kepinti produktai
1905 90	– Kiti:
	– – Kiti:
1905 90 40	– – – Vafliai ir sausblyniai, kurių sudėtyje esantis vanduo sudaro daugiau kaip 10 % masės
1905 90 45	– – – Sausainiai
1905 90 55	– – – Išspausti arba iškočioti produktai, pikantiški arba sūdyti
1905 90 60	– – – – Į kuriuos pridėta saldiklių
1905 90 90	– – – – Kiti
ex 2001	Daržovės, vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi:
2001 90	– Kiti:
2001 90 30	– – Cukriniai kukurūzai (*Zea mays var. saccharata*)
2001 90 40	– – Batatai, saldžiosios bulvės ir panašios valgomosios augalų dalys, kuriuose krakmolas sudaro ne mažiau kaip 5 % masės
ex 2004	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, nešaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus pozicijoje Nr. 2006:
2004 10	– Bulvės:
	– – Kitos:
2004 10 91	– – – Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą
2004 90	– Kitos daržovės ir daržovių mišiniai:
2004 90 10	– – Cukriniai kukurūzai (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2005	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, neužšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje:
2005 20	– Bulvės:
2005 20 10	– – Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą
2005 80 00	– Cukriniai kukurūzai (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2101	Kavos, arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių produktų arba iš kavos, arbatos arba matės; skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:
	– Kavos ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų bei koncentratų arba iš kavos:

▼B

KN kodas	Prekių aprašymas
	– – Produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ar koncentrų arba iš kavos:
2101 12 98	– – – Kiti
	– Arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ar koncentratų arba iš arbatos ar matės:
	– – Produktai
2101 20 98	– – – Kiti
	– Skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:
	– – Skrudintos trūkažolės ir kiti skrudinti kavos pakaitalai:
2101 30 19	– – – Kiti
	– – Skrudintų trūkažolių ir kitų skrudintų kavos pakaitalų ekstraktai, esencijos ir koncentratai
2101 30 99	– – – Kiti

▼M3

▼B

2105 00	Grietininiai ir kiti valgomieji ledai, su kakava arba be jos:
ex 2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje:
2106 90	– Kiti:
2106 90 10	– – Sūris *fondues*
	– – Kiti
2106 90 92	– – – – – kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės arba izogliukozės, 5 % masės gliukozės arba krakmolo
2106 90 98	– – – Kiti
2202	Vandenys, įskaitant mineralinius ir gazuotuosius vandenis, į kuriuos pridėta cukraus arba kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų ir kiti nealkoholiniai gėrimai, išskyrus vaisių arba daržovių sultis, klasifikuojamas pozicijoje Nr. 2009
2205	Vermutai ir kiti vynai iš šviežių vynuogių, aromatinti augalais arba aromatinėmis medžiagomis:
ex 2208	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, mažesnė 80 % tūrio; spiritai, likeriai ir kiti spiritiniai gėrimai:
2208 20	– Spiritai, pagaminti distiliuojant vynuogių vyną arba vynuogių išspaudas:
2208 50 91 – 2208 50 99	*Geneva*
2208 70	Likeriai ir kordialai:
2208 90 41 – 2208 90 78	– Kiti spiritai ir kiti spiritiniai gėrimai:
2905 43 00	Manitolis
2905 44	D-gliucitolis (sorbitolis)
ex 3302	Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, naudojami pramonėje kaip žaliavos; kiti preparatai, kurių pagrindiniai komponentai yra kvapiosios medžiagos, skirti naudoti gėrimų gamyboje:
3302 10	– Skirti naudoti maisto arba gėrimų gamybos pramonėje:
	– – Skirti naudoti gėrimų gamybos pramonėje:
	– – – Preparatai, kurių sudėtyje yra visos gėrimą charakterizuojančios kvapiosios medžiagos:

▼B

KN kodas	Prekių aprašymas
	– – – – – Kiti (kurių faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne didesnė kaip 0,5 % tūrio):
3302 10 29	Kiti
ex 38 skirsnis	Įvairūs chemijos produktai:
3824 60	Sorbitolis, išskyrus klasifikuojamą subpozicijoje Nr. 2905 44

▼B

VI PRIEDAS

35 STRAIPSNYJE NURODYTOS VALSTYBĖS, ŠALYS IR TERITORIJOS

Barbadosas
Belizas
Dramblio Kaulo Krantas
Fidži
Gajana
Mauricijus
Indija
Jamaika
Kenija
Madagaskaras
Malavis
Uganda
Kongo Liaudies Respublika
Sent Kitsas ir Nevis-Angilija
Surinamas
Svazilandas
Tanzanija
Trinidadas ir Tobagas
Zambija
Zimbabvė

▼B

VII PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 2038/1999	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 2 dalies m punktas
2 straipsnio 2 ir 3 dalys	Išbrauktas
3 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	3 straipsnis
5 straipsnis	4 straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	Išbrauktas
9 straipsnis	7 straipsnis
10 straipsnis	8 straipsnis
11 straipsnis	9 straipsnis
12 straipsnis	Išbrauktas
13 straipsnis	22 straipsnis
14 straipsnis	23 straipsnis
15 straipsnis	24 straipsnis
16 straipsnis	25 straipsnis
17 straipsnis	26 straipsnis
18 straipsnis	27 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
20 straipsnis	29 straipsnis
21 straipsnis	30 straipsnis
22 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	31 straipsnis
22 straipsnio 2 ir 3 dalys	Išbraukta
23 straipsnis	32 straipsnis
24 straipsnis	33 straipsnis
25 straipsnis	34 straipsnis
26 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
26 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 3 dalis
26 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 2 dalis
26 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 3 dalis
26 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa	10 straipsnio 3 dalis
26 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	10 straipsnio 4 dalis
26 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	10 straipsnio 5 dalis
26 straipsnio 5 dalies penkta pastraipa	10 straipsnio 6 dalis
26 straipsnio 6 dalis	Išbraukta

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 2038/1999	Šis reglamentas
27 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	11 straipsnio 1 dalis
27 straipsnio 2 dalis	Išbraukta
27 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 2 dalis
27 straipsnio 4 dalis	Išbraukta
27 straipsnio 5 dalis	Išbraukta
27 straipsnio 6 dalis	11 straipsnio 4 dalis
28 straipsnis	Išbrauktas
29 straipsnis	Išbrauktas
30 straipsnis	12 straipsnis
31 straipsnis	13 straipsnis
32 straipsnis	14 straipsnis
33 straipsnis	15 straipsnis
34 straipsnis	16 straipsnis
35 straipsnis	17 straipsnis
36 straipsnis	18 straipsnis
37 straipsnis	19 straipsnis
38 straipsnis	20 straipsnis
39 straipsnis	21 straipsnis
40 straipsnis	35 straipsnis
41 straipsnis	36 straipsnis
42 straipsnis	37 straipsnis
43 straipsnis	38 straipsnis
44 straipsnis	39 straipsnis
45 straipsnis	40 straipsnis
46 straipsnis	41 straipsnis
47 straipsnis	42 straipsnio 1 dalis
48 straipsnis	42 straipsnio 2 ir 3 dalys
49 straipsnis	43 straipsnis
50 straipsnis	44 straipsnis
51 straipsnis	45 straipsnis
52 straipsnis	Išbrauktas
53 straipsnis	46 straipsnis
54 straipsnis	Išbrauktas
55 straipsnis	49 straipsnis
56 straipsnis	51 straipsnis
Reglamentas (EEB) Nr. 793/72	Šis reglamentas
1 straipsnis	I priedas, I punktas
Reglamentas (EEB) Nr. 431/68	Šis reglamentas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 2038/1999	Šis reglamentas
1 straipsnis	I priedas, II punktas
Reglamentas (EEB) Nr. 206/68	Šis reglamentas
1 straipsnis	III priedas, I punktas
2 straipsnis	III priedas, II punktas
3 straipsnis	III priedas, III punktas
4 straipsnis	III priedas, IV punktas
5 straipsnis	III priedas, V punktas
6 straipsnio 1 dalis	III priedas, VI punktas
6 straipsnio 2 dalis	Išbraukta
7 straipsnis	III priedas, VII punktas
8 straipsnis	III priedas, VIII punktas
8a straipsnis	Išbrauktas
8b straipsnis	III priedas, IX punktas
9 straipsnis	III priedas, X punktas
10 straipsnis	III priedas, XI punktas
11 straipsnis	Išbrauktas
12 straipsnis	III priedas, XII punktas
13 straipsnis	III priedas, XIII punktas
Reglamentas (EEB) Nr. 741/75	Šis reglamentas
1 straipsnis	III priedas, XIV punktas
Reglamentas (EEB) Nr. 193/82	Šis reglamentas
1 straipsnis	IV priedas, I punktas
2 straipsnis	IV priedas, II punktas
3 straipsnis	IV priedas, III punktas
4 straipsnis	IV priedas, IV punktas
5 straipsnis	IV priedas, V punktas
6 straipsnis	IV priedas, VI punktas
7 straipsnis	IV priedas, VII punktas
8 straipsnis	IV priedas, VIII punktas
9 straipsnis	IV priedas, IX punktas
I priedas	V priedas
II priedas	VI priedas
III priedas	VII priedas